

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2019/C 383/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie	1
---------------	--	---

Soudní dvůr

2019/C 383/02	Rozhodnutí Soudního dvora ze dne 1. října 2019, kterým se zavádí vnitřní mechanismus dozoru v oblasti zpracování osobních údajů v rámci soudních pravomocí Soudního dvora	2
---------------	---	---

Tribunál

2019/C 383/03	Rozhodnutí Tribunálu ze dne 16. října 2019, kterým se zavádí vnitřní mechanismus dozoru v oblasti zpracování osobních údajů v rámci soudních pravomocí Tribunálu	4
---------------	--	---

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2019/C 383/04	Věc C-82/17 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. září 2019 – TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV, Sambucus eV v. Evropská komise, Monsanto Europe, Monsanto Company, Spojené království Velké Británie a Severního Irsku, Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA) („Kasační opravný prostředek – Životní prostředí – Geneticky modifikované produkty – Rozhodnutí Komise o povolení uvedení produktů, které obsahují geneticky modifikovanou sóju MON 87701 × MON 89788, na trh – Nařízení (ES) č. 1367/2006 – Článek 10 odst. 1 – Žádost o vnitřní přezkum rozhodnutí podaná na základě ustanovení o účasti veřejnosti na rozhodování v záležitostech životního prostředí – Zamítnutí žádosti“)	6
2019/C 383/05	Věc C-299/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 12. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Berlin - Německo) – VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH v. Google LLC, právní nástupkyně Google Inc. („Řízení o předběžné otázce – Průmyslová politika – Sbližování právních předpisů – Směrnice 98/34/ES – Postup při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti – Článek 1 bod 11 – Pojem „technický předpis““)	7
2019/C 383/06	Věc C-347/17: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Rotterdam, Nizozemsko) A, B, C, D, E, F, G v. Staatssecretaris van Economische Zaken („Řízení o předběžné otázce – Ochrana zdraví – Hygienické předpisy – Nařízení (ES) č. 853/2004 – Nařízení (ES) č. 854/2004 – Hygiena potravin živočišného původu – Drůbeží maso – Prohlídka jatečných těl po porážce – Viditelná kontaminace jatečně upraveného těla – Nulová tolerance“)	7
2019/C 383/07	Spojené věci C-447/17 P a C-479/17 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 5. září 2019 – Evropská unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie v. Guardian Europe Sàrl, Evropská unie, zastoupená Evropskou komisí (C-447/17 P) a Guardian Europe Sàrl v. Evropská unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie, Evropská unie, zastoupená Evropskou komisí (C-479/17 P) („Kasační opravný prostředek – Žaloba na náhradu škody – Článek 340 druhý pododstavec SFEU – Nepřiměřená délka řízení ve věci projednávané Tribunálem Evropské unie – Náhrada újmy údajně vzniklé navrhovatelce – Nepoužití pojmu „jediný podnik“ – Majetkové újmy – Náklady na bankovní záruku – Příčinná souvislost – Ušlý zisk – Nemajetková újma – Odpovědnost Evropské unie za škody způsobené porušeními unijního práva plynoucími z rozhodnutí Tribunálu – Nezaložení odpovědnosti“).	8
2019/C 383/08	Spojené věci C-612/17 a 613/17: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte dei Conti - Itálie) – Federazione Italiana Golf (FIG) v. Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-612/17), Federazione Italiana Sport Equestri (FISE) v. Istituto Nazionale di Statistica (ISTAT) (C-613/17) („Řízení o předběžné otázce – Nařízení (EU) č. 549/2013 – Evropský systém národních a regionálních účtů v Evropské unii – Příloha A bod 20.15 – Kontrola vykonávaná národním olympijským výborem vůči národním sportovním federacím ve formě neziskových institucí – Příloha A bod 20.15 druhá věta – Pojem „veřejná intervence v podobě obecných předpisů platných pro všechny jednotky pracující ve stejném oboru činnosti“ – Rozsah – Příloha A bod 20.15 první věta – Pojem „schopnost určovat obecnou politiku nebo program“ neziskové instituce – Rozsah – Příloha A bod 2.39 písm. d), bod 20.15 písm. d) a bod 20309 písm. i) poslední věta – Zohlednění příspěvků placených členy neziskové instituce“)	9

2019/C 383/09	Věc C-676/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 11. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Ploiești - Rumunsko) – Oana Mădălina Călin v. Direcția Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Dâmbovița, Statul Român – Ministerul Finanțelor Publice, Administrația Fondului pentru Mediu („Řízení o předběžné otázce – Zásady unijního práva – Procesní autonomie – Zásady rovnocennosti a efektivity – Zásada právní jistoty – Překážka věci rozsouzené – Vrácení daní vybraných v členském státě v rozporu s unijním právem – Konečné soudní rozhodnutí ukládající povinnost zaplatit daň neslučitelnou s unijním právem – Návrh na obnovu řízení proti takovému soudnímu rozhodnutí – Lhůta pro podání tohoto návrhu“)	11
2019/C 383/10	Věc C-683/17: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal de Justiça - Portugalsko) – Cofemel – Sociedade de Vestuário SA v. G-Star Raw CV („Řízení o předběžné otázce – Duševní a průmyslové vlastnictví – Autorské právo a práva s ním související – Směrnice 2001/29/ES – Článek 2 písm. a) – Pojem „dílo“ – Autorskoprávní ochrana děl – Podmínky – Vazba na ochranu (průmyslových) vzorů – Směrnice 98/71/ES – Nařízení (ES) č. 6/2002 – Vzory oděvů“)	12
2019/C 383/11	Věc C-686/17: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 4. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof - Německo) – Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV v. Prime Champ Deutschland Pilzkulturen GmbH („Řízení o předběžné otázce – Společná organizace trhů se zemědělskými produkty – Ovoce a zelenina – Pravidla pro uvádění na trh – Pojem „země původu“ – Nařízení (ES) č. 1234/2007 – Článek 113a odst. 1 – Nařízení (EU) č. 1308/2013 – Článek 76 odst. 1 – Vymezení nepreferenčního původu zboží – Nařízení (EHS) č. 2913/92 – Článek 23 odst. 1 a odst. 2 písm. b) – Nařízení (EU) č. 952/2013 – Článek 60 odst. 1 – Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446 – Článek 31 písm. b) – Fáze pěstování probíhající v jiném členském státě – Označování potravin – Zákaz označování způsobitelného uvést spotřebitele v omyl – Směrnice 2000/13/ES – Článek 2 odst. 1 písm. a) bod i) – Nařízení (EU) č. 1169/2011 – Článek 7 odst. 1 písm. a) – Článek 1 odst. 4 – Článek 2 odst. 3 – Vysvětlující dodatky“)	12
2019/C 383/12	Věc C-688/17: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Törvényszék - Maďarsko) – Bayer Pharma AG v. Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt., Exeltis Magyarországi Gyógyszerkereskedelmi Kft. („Řízení o předběžné otázce – Duševní vlastnictví – Patenty – Směrnice 2004/48/ES – Článek 9 odst. 7 – Uvedení výrobků na trh porušující práva vyplývající z patentu – Předběžná opatření – Následné zrušení patentu – Důsledky – Nárok na přiměřenou náhradu škody způsobené předběžnými opatřeními“)	14
2019/C 383/13	Věc C-709/17 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 12. září 2019 – Evropská komise v. Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd, European Bicycle Manufacturers Association („Kasační opravný prostředek – Dumping – Prováděcí nařízení (EU) 2015/776 – Dovoz jízdních kol zasílaných z Kambodži, Pákistánu a Filipín – Rozšíření konečného antidumpingového cla uloženého na dovoz jízdních kol pocházejících z Číny na tento dovoz – Nařízení (ES) č. 1225/2009 – Článek 13 – Obcházení – Montáž – Provenience (pocházení) a původ dílů jízdních kol – Díly zasílané z Číny na Srí Lanku, zpracované na Srí Lance a poté zasílané do Pákistánu na montáž“)	14
2019/C 383/14	Věc C-28/18: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 5. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof - Rakousko) – Verein für Konsumenteninformation v. Deutsche Bahn AG („Řízení o předběžné otázce – Technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech – Nařízení (EU) č. 260/2012 – Jednotná oblast pro platby v eurech (SEPA) – Platba inkasem – Článek 9 odst. 2 – Dostupnost plateb – Podmínka bydliště“)	15
2019/C 383/15	Věc C-46/18: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato - Itálie) – Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl a další. v. Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto („Řízení o předběžné otázce – Odvětví mléka a mléčných výrobků – Kvóty – Doplnková dávka – Nařízení (EHS) č. 3950/92 – Článek 2 – Výběr dávky odběratelem – Dodávky přesahující disponibilní referenční množství producenta – Výše ceny mléka – Povinné uplatnění srážky – Vrácení přeplatku dávky – Nařízení (ES) č. 1392/2001 – Článek 9 – Odběratel – Nesplnění povinnosti srazit doplnkovou dávku – Producenti – Nedodržení povinnosti platit měsíční platbu – Ochrana legitimního očekávání“)	16

2019/C 383/16	Spojené věci C-64/18, C-140/18, C-146/18 a C-148/18: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 12. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesverwaltungsgericht Steiermark- Rakousko) – Zoran Maksimovic (C-64/18), Humbert Jörg Köfler (C-140/18, C-146/18 a C-148/18), Wolfgang Leitner (C-140/18 a C-148/18), Joachim Schönbeck (C-140/18 a C-148/18), Wolfgang Semper (C-140/18 a C-148/18) v. Bezirkshauptmannschaft Murtal („Řízení o předběžné otázce – Článek 56 SFEU – Volný pohyb služeb – Vysílání pracovníků – Uchovávaní a překlad mzdové dokumentace – Pracovní povolení – Sankce – Přiměřenost – Pokuty v předem vymezené minimální výši – Kumulace – Neexistence horní hranice – Náklady řízení – Náhradní trest odnětí svobody“).....	17
2019/C 383/17	Věc C-71/18: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 4. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vestre Landsret - Dánsko) – Skatteministeriet v. KPC Herning („Řízení o předběžné otázce – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Prodej pozemku, na kterém se budova nachází v okamžiku dodání – Kvalifikace – Články 12 a 135 – Pojem „stavební pozemek“– Pojem „budova“– Posouzení hospodářské a obchodní reality – Posouzení objektivních skutečností – Úmysl stran“).....	18
2019/C 383/18	Věc C-94/18: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 10. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court - Irsko) – Nalini Chenchooliah v. Minister for Justice and Equality („Řízení o předběžné otázce – Občanství Unie – Článek 21 SFEU – Právo občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členského státu – Směrnice 2004/38/ES – Článek 3 odst. 1 a články 15, 27, 28, 30 a 31 – Pojem „oprávněná osoba“– Státní příslušník třetí země, který je manželem či manželkou občana Unie, jenž vykonal právo volného pohybu – Návrat občana Unie do členského státu, jehož je státním příslušníkem, kde vykonává trest odnětí svobody – Požadavky uložené hostitelskému členskému státu na základě směrnice 2004/38/ES při přijímání rozhodnutí o vyhoštění uvedeného státního příslušníka třetí země“).....	18
2019/C 383/19	Věc C-104/18 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 12. září 2019 – Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Joaquín Nadal Esteban („Kasační opravný prostředek – Ochranná známka Evropské unie – Nařízení (ES) č. 207/2009 – Absolutní důvody neplatnosti – Článek 52 odstavec 1 písm. b) – Neexistence dobré víry v době podání přihlášky ochranné známky“).....	19
2019/C 383/20	Věc C-123/18 P: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 10. září 2019 – HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH v. Rada Evropské unie, Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vůči íránské islámské republice – Náhrada újmy, která navrhovatelce údajně vznikla v důsledku zařazení jejího jména na seznam osob a subjektů, na které se vztahuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů – Žaloba na náhradu újmy – Podmínky vzniku mimosmluvní odpovědnosti Evropské unie – Pojem „dostatečně závažné porušení normy unijního práva“– Posouzení – Pojem „vlastněná nebo ovládaná společnost“– Povinnost uvést odůvodnění“).....	20
2019/C 383/21	Věc C-143/18: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Bonn - Německo) – Antonio a Lidia Romano v. DSL Bank – provozovna DB Privat- und Firmenkundenbank AG, dříve DSL Bank – provozní jednotka Deutsche Postbank AG („Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitelů – Směrnice 2002/65/ES – Smlouva o spotřebitelském úvěru uzavřená na dálku – Právo na odstoupení – Uplatnění práva na odstoupení poté, co byla smlouva na výslovnou žádost spotřebitele plně splněna – Sdělení informací o právu na odstoupení spotřebiteli“).....	21
2019/C 383/22	Věc C-145/18: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 5. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État - Francie) – Regards Photographiques SARL v. Ministre de l'Action et des Comptes publics („Řízení o předběžné otázce – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 103 odst. 2 písm. a) – Článek 311 odst. 1 bod 2 – Bod 7 části A přílohy IX – Snížená sazba DPH – Umělecká díla – Pojem – Fotografie pořízené umělcem, jím nebo pod jeho dohledem vyvolané, signované a číslované, jejichž počet exemplářů dohromady nepřekročí 30 – Vnitrostátní právní úprava, která uplatnění snížené sazby DPH omezuje pouze na fotografie, jež mají umělecký charakter“).....	22

2019/C 383/23	Věc C-172/18: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 5. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal - Spojené království) – AMS Neve Ltd, Barnett Waddingham Trustees, Mark Crabtree v. Heritage Audio SL, Pedro Rodríguez Arribas („Řízení o předběžné otázce – Ochranná známka Evropské unie – Nařízení (ES) č. 207/2009 – Článek 97 odst. 5 – Soudní příslušnost – Žaloba pro porušení práv z duševního vlastnictví – Příslušnost soudů členského státu, na jehož území „k porušení došlo“– Reklamy a nabídky k prodeji zobrazené na internetových stránkách a platformách sociálních médií“)	23
2019/C 383/24	Spojené věci C-199/18, C-200/18 a C-343/18: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 12. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato- Itálie) – Pollo del Campo S.c.a., Avi Coop Società Cooperativa Agricola (C-199/18), C.A.F.A.R. – Società Agricola Cooperativa, Società Agricola Guidi di Roncofreddo di Guidi Giancarlo e Nicolini Fausta (C-200/18)/Regione Emilia-Romagna, Azienda Unità Sanitaria Locale 104 di Modena, A.U.S.L. Romagna (C-199/18 a C-200/18) a SAIGI Società Cooperativa Agricola a r.l., MA.GE.MA. Società Agricola Cooperativa v. Regione Emilia-Romagna, A.U.S.L. Romagna (C-343/18) („Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Nařízení (ES) č. 882/2004 – Článek 27 – Úřední kontroly krmiv a potravin – Financování – Poplatky dlužné na základě úředních kontrol – Možnost členských států osvobodit některé kategorie hospodářských subjektů – Minimální sazba poplatků“)	23
2019/C 383/25	Věc C-290/18: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 5. září 2019 – Evropská komise v. Portugalská republika („Nesplnění povinnosti státem – Životní prostředí – Směrnice Rady 92/43/EHS – Volně žijící živočichové a planě rostoucí rostliny – Ochrana přírodních stanovišť volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin – Článek 4 odst. 4 – Přílohy I a II – Lokality významné pro Společenství – Neurčení – Zvláštní oblasti ochrany – Nezbytná opatření – Nepřijetí“)	24
2019/C 383/26	Věc C-331/18: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 5. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Krajského soudu v Prešove - Slovensko) – TE v. Pohotovost s.r.o. („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2008/48/ES – Ochrana spotřebitele – Spotřebitelský úvěr – Článek 10 odst. 2 písm. h) a i) a odst. 3 – Informace, které mají být uvedeny ve smlouvě – Vnitrostátní právní předpisy, které stanoví povinnost upřesnit u každé platby rozdělení mezi splácení jistiny, úroky a poplatky“)	25
2019/C 383/27	Věc C-333/18: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 5. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato - Itálie) – Lombardi Srl v. Comune di Auletta, Delta Lavori SpA, Msm Ingegneria Srl („Řízení o předběžné otázce – Přezkumná řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce – Směrnice 89/665/EHS – Žaloba na neplatnost proti rozhodnutí o zadání veřejné zakázky podaná uchazečem, jehož nabídka nebyla vybrána – Incidenční žaloba úspěšného uchazeče – Přípustnost hlavní žaloby v případě opodstatněnosti incidenční žaloby“)	26
2019/C 383/28	Věc C-347/18: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 4. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Milano - Itálie) – Advokát Alessandro Salvoni v. Anna Maria Fiermonte („Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Článek 53 – Osvědčení o soudním rozhodnutí v občanských a obchodních věcech uvedené v příloze 1 – Pravomoci soudu původu – Ověření porušení pravidel pro určení příslušnosti u spotřebitelských smluv i bez návrhu“)	26
2019/C 383/29	Věc C-377/18: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 5. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Spetsializiran nakazatelen sad - Bulharsko) – trestní řízení proti AH, PB, CX, KM, PH („Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Směrnice (EU) 2016/343 – Článek 4 odst. 1 – Presumpce nevinny – Označování na veřejnosti za vinného – Dohoda státního zástupce s pachatelem trestného činu – Vnitrostátní judikatura, podle níž se uvádí totožnost obviněných osob, které takovou dohodu neuzavřely – Listina základních práv – Článek 48“)	27
2019/C 383/30	Věc C-383/18: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku - Polsko) – Lexitor Sp. z o.o v. Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo - Kredytowa im. Franciszka Stefczyka, Santander Consumer Bank S.A., mBank S.A. („Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitelů – Smlouvy o spotřebitelském úvěru – Směrnice 2008/48/ES – Článek 16 odst. 1 – Předčasné splacení – Právo spotřebitele na snížení celkových nákladů úvěru, jež sestávají z úroku a nákladů za zbývající dobu platnosti smlouvy“)	28

2019/C 383/31	Věc C-397/18: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social no 3 de Barcelona - Španělsko) – DW v. Nobel Plásticos Ibérica SA („Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Směrnice 2000/78/ES – Rovné zacházení v zaměstnání a povolání – Článek 2 odst. 2 písm. b) bod ii) a článek 5 – Zákaz jakékoliv diskriminace na základě zdravotního postižení – Pracovník mimořádně citlivý na pracovní rizika ve smyslu vnitrostátního práva – Existence „zdravotního postižení“ – Propuštění z objektivních důvodů na základě kritérií produktivity, mnohostrannosti uplatnění na pracovních místech podniku a nepřítomnosti v práci – Zvláštní znevýhodnění osob se zdravotním postižením – Nepřímá diskriminace – Přiměřené uspořádání – Osoba, která není kvalifikovaná, schopná ani není k dispozici, aby plnila základní funkce spojené s daným pracovním místem“)	29
2019/C 383/32	Věc C-417/18: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 5. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vilniaus apygardos administracinis teismas - Litva) – AW, BV, CU, DT v. Lietuvos valstybė, zastoupený Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba, Bendrasis pagalbos centras a Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2002/22/ES – Univerzální služba a práva uživatelů týkající se sítí a služeb elektronických komunikací – Článek 26 odst. 5 – Jednotné evropské číslo tísňového volání – Poskytování informací o místě, kde se nachází volající“)	30
2019/C 383/33	Věc C-443/18: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 5. září 2019 – Evropská komise v. Italská republika („Nesplnění povinnosti státem – Rostlinolékařská ochrana rostlin – Směrnice 2000/29/ES – Ochrana proti zavlečení organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Evropské unie a proti jejich rozšiřování na území Unie – Článek 16 odst. 1 a 3 – Prováděcí rozhodnutí (EU) 2015/789 – Opatření proti zavlečení organismu Xylella fastidiosa (Wells et al.) do Unie a proti jeho rozšiřování na území Unie – Článek 7 odst. 2 písm. c) – Opatření k izolaci výskytu – Povinnost neprodleně odstranit napadené rostliny ve 20 kilometrovém pásmu v rámci zamořené zóny – Článek 7 odst. 7 – Povinnost monitorování – Každoroční průzkumy – Článek 6 odst. 2, 7 a 9 – Eradikační opatření – Trvajících a obecně neplnění povinnosti – Článek 4 odst. 3 SEU – Povinnost loajální spolupráce“)	31
2019/C 383/34	Věc C-468/18: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 5. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Judecătoria Constanța - Rumunsko) – R v. P („Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Příslušnost, uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech vyživovacích povinností – Nařízení (ES) č. 4/2009 – Článek 3 písm. a) a d) a článek 5 – Soud, kterému byly předloženy tři spojené věci týkající se rozvodu rodičů nezletilého dítěte, rodičovské zodpovědnosti a vyživovací povinnosti ve prospěch dítěte – Konstatování příslušnosti ve věci rozvodu a nepříslušnosti ve věci rodičovské zodpovědnosti – Příslušnost rozhodnout o návrhu na úpravu vyživovací povinnosti – Soud příslušný podle místa, kde má žalovaný obvyklé bydliště a před nímž se účastní řízení“)	32
2019/C 383/35	Věc C-473/18: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 4. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Baden-Württemberg - Německo) – GP v. Bundesagentur für Arbeit, Familienkasse Baden-Württemberg West („Řízení o předběžné otázce – Sociální zabezpečení – Migrující pracovníci – Pravidla Evropské unie o přepočtu měn – Nařízení (ES) č. 987/2009 – Rozhodnutí správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. H3 – Výpočet vyrovnávacího doplatku rodinných přídatků, na nějž má nárok pracovník, který má bydliště v členském státě a pracuje ve Švýcarsku – Určení referenčního data směnného kursu“)	32
2019/C 383/36	Věc C-540/18 P: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 11. září 2019 – HX v. Rada Evropské unie („Kasační opravný prostředek – Omezující opatření přijatá vůči Syrské arabské republice – Opatření směřující proti předním podnikatelům působícím v Sýrii – Důkaz o opodstatněnosti zařazení na seznamy“)	33
2019/C 383/37	Věc C-541/18: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 12. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof - Německo) – AS v. Deutsches Patent- und Markenamt („Řízení o předběžné otázce – Ochranné známky – Směrnice 2008/95/ES – Článek 3 odst. 1 písm. b) – Rozlišovací způsobilost – Kritéria pro posouzení – Označení s mřížkou (hashtag“)	34

2019/C 383/38	Věc C-559/18: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 5. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Baden-Württemberg - Německo) – TDK-Lambda Germany GmbH v. Hauptzollamt Lörrach („Řízení o předběžné otázce – Nařízení (EHS) č. 2658/87 – Celní unie a společný celní sazebník – Sazební zařazení zboží – Kombinovaná nomenklatura – Podpoložka 85044030 – Statické měniče – Kritéria pro zařazení – Hlavní účel“)	35
2019/C 383/39	Věc C-239/19: Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 5. září 2019 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (Chancery Division) - Spojené království] – Eli Lilly and Company v. Genentech Inc. („Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora – Dodatková ochranná osvědčení pro léčivé přípravky – Nařízení (ES) č. 469/2009 – Článek 3 písm. b) – Podmínky pro získání – Registrace – Registrace udělená třetí osobě – Zjevná nepřípustnost“)	35
2019/C 383/40	Věc C-71/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 30. ledna 2019 João Miguel Barata proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 20. listopadu 2018 ve věci T-854/16, Barata v. Parlament	36
2019/C 383/41	Věc C-185/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Arbitral de pe lângă Asociația de arbitraj de pe lângă Baroul Cluj (Rumunsko) dne 25. února 2019 – KE v. LF	36
2019/C 383/42	Věc C-412/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. května 2019 Xianhao Pan proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 21. března 2019 ve věci T-777/17, Pan v. EUIPO - Entertainment One UK (TOBBIA)	37
2019/C 383/43	Věc C-460/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. června 2019 společností Stada Arzneimittel AG proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 4. dubna 2019 ve věci T-804/17, Stada Arzneimittel AG v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)	37
2019/C 383/44	Věc C-541/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 16. července 2019 – XW v. Eurowings GmbH	38
2019/C 383/45	Věc C-542/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 16. července 2019 – YX v. Eurowings GmbH	38
2019/C 383/46	Věc C-574/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 29. července 2019 – PL v. Deutsche Lufthansa AG	39
2019/C 383/47	Věc C-581/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD) (Portugalsko) dne 30. července 2019 – FRENETIKEXITO – UNI-PESSOAL, LDA v. Autoridade Tributária e Aduaneira	39
2019/C 383/48	Věc C-584/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgerichts für Strafsachen Wien (Rakousko) dne 2. srpna 2019 – trestní řízení proti A***** a dalším neznámým pachatelům	40
2019/C 383/49	Věc C-597/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Belgie) dne 6. srpna 2019 – M.I.C.M. Mircom International Content Management & Consulting Limited v. Telenet BVBA	41
2019/C 383/50	Věc C-604/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Wojewódzkim Sądem Administracyjnym we Wrocławiu (Polsko) dne 9. srpna 2019 – Gmina Wrocław v. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej	42

2019/C 383/51	Věc C-620/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 20. srpna 2019 – Land Nordrhein-Westfalen v. D.-H. T. jednající jako konkursní správce majetku společnosti J & S Service UG.	43
2019/C 383/52	Věc C-625/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Amsterdam (Nizozemsko) dne 22. srpna 2019 – Openbaar Ministerie v. XD.	44
2019/C 383/53	Věc C-626/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Amsterdam (Nizozemsko) dne 22. srpna 2019 – Openbaar Ministerie v. YC.	44
2019/C 383/54	Věc C-627/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Amsterdam (Nizozemsko) dne 22. srpna 2019 – Openbaar Ministerie v. ZB.	45
2019/C 383/55	Věc C-630/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugalsko) dne 23. srpna 2019 – PAGE International L.da v. Autoridade Tributária e Aduaneira.	46
2019/C 383/56	Věc C-636/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Centrale Raad van Beroep (Nizozemsko) dne 26. srpna 2019 – Y v. CAK.	46
2019/C 383/57	Věc C-666/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 9. září 2019 společností Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 28. června 2019 ve věci T-741/16, Changmao Biochemical Engineering v. Komise.	47
2019/C 383/58	Věc C-669/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 9. září 2019 BP proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 11. července 2019 ve věci T-838/16, BP v. Agentura Evropské unie pro základní práva.	48
2019/C 383/59	Věc C-697/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. září 2019 Sony Corporation, Sony Electronics, Inc proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 12. července 2019 ve věci T-762/15, Sony a Sony Electronics v. Komise.	49
2019/C 383/60	Věc C-698/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. září 2019 Sony Optiarc, Inc, Sony Optiarc America, Inc proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 12. července 2019 ve věci T-763/15, Sony Optiarc, Sony Optiarc America v. Komise.	51
2019/C 383/61	Věc C-700/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. září 2019 Toshiba Samsung Storage Technology Corp., Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 12. července 2019 ve věci T-8/16, Toshiba Samsung Storage Technology, Toshiba Samsung Storage Technology Korea v. Komise.	52
2019/C 383/62	Věc C-702/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. září 2019 Silver Plastics GmbH & Co. KG a Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 11. července 2019 ve věci T-582/15, Silver Plastics GmbH & Co. KG a Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG v. Evropská komise.	53
2019/C 383/63	Věc C-706/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. září 2019 CCPL - Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC a další proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 11. července 2019 ve věci T-522/15, CCPL a další v. Komise.	55

Tribunál

2019/C 383/64	Věc T-883/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. září 2019 – Polsko v. Komise („Vnitřní trh se zemním plynem – Směrnice 2009/73/ES – Rozhodnutí Komise, kterým se schvaluje změna podmínek pro vynětí pravidel provozování plynovodu OPAL týkajících se přístupu třetích osob a regulace sazeb z působnosti unijních předpisů – Článek 36 odst. 1 směrnice 2009/73 – Zásada energetické solidarity“)	57
2019/C 383/65	Spojené věci T-721/17 a T-722/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 11. září 2019 – Topor-Gilka a WO Technopromexport v. Rada („Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vzhledem k činností narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny – Zmrazení finančních prostředků – Povinnost uvést odůvodnění – Nesprávné posouzení“)	58
2019/C 383/66	Věc T-741/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. září 2019 – Trasys International a Axianseu – Digital Solutions v. EASA („Veřejné zakázky na služby – Zadávací řízení – Služby správy počítačových aplikací a infrastruktury – Odmítnutí nabídky uchazeče a zadání zakázky jiným uchazečům – Povinnost uvést odůvodnění – Posouzení existence neobvykle nízkých nabídek – Vlastnosti a relativní výhody přijatých nabídek – Žádost o odůvodnění podaná uchazečem, který se nenachází v situaci zakládající vyloučení a jehož nabídka splňuje požadavky zadávací dokumentace“)	59
2019/C 383/67	Věc T-50/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. září 2019 – BO v. Soudní dvůr Evropské unie („Veřejné zakázky na služby – Zadávací řízení – Zadávací řízení Soudního dvora Evropské unie – Externí překladatelé – Výběrové řízení – Odmítnutí nabídky uchazeče – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení“)	59
2019/C 383/68	Věc T-51/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. září 2019 – BP v. Soudní dvůr Evropské unie („Veřejné zakázky na služby – Zadávací řízení – Zadávací řízení Soudního dvora Evropské unie – Externí překladatelé – Výběrové řízení – Odmítnutí nabídky uchazeče – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení“)	60
2019/C 383/69	Věc T-66/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. září 2019 – BQ v. Soudní dvůr Evropské unie („Veřejné zakázky na služby – Zadávací řízení – Zadávací řízení Soudního dvora Evropské unie – Externí překladatelé – Výběrové řízení – Odmítnutí nabídky uchazeče – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení“)	61
2019/C 383/70	Věc T-472/19 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 19. srpna 2019 – BASF v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních – Léčivý přípravek – Registrace – Ethylestery omega-3 kyselin – Neexistence naléhavosti“)	61
2019/C 383/71	Věc T-565/19: Žaloba podaná dne 14. srpna 2019 – Oltchim v. Komise	62
2019/C 383/72	Věc T-599/19: Žaloba podaná dne 5. září 2019 – EM v. Parlament	63
2019/C 383/73	Věc T-603/19: Žaloba podaná dne 9. září 2019 – Helsingin Bussiliikenne v. Komise	64
2019/C 383/74	Věc T-605/19: Žaloba podaná dne 9. září 2019 – EP v. Komise	65
2019/C 383/75	Věc T-627/19: Žaloba podaná dne 20. září 2019 – Shindler a další v. Komise	66
2019/C 383/76	Věc T-628/19: Žaloba podaná dne 20. září 2019 – Teva v. Komise a EMA	67

2019/C 383/77	Věc T-630/19: Žaloba podaná dne 20. září 2019 – AH v. Eurofound	68
2019/C 383/78	Věc T-631/19: Žaloba podaná dne 21. září 2019 – BNetzA v. ACER.....	69
2019/C 383/79	Věc T-633/19: Žaloba podaná dne 24. září 2019 – Essential Export v. EUIPO - Shenzhen Liouyi International Trading (TOTU)	71
2019/C 383/80	Věc T-635/19: Žaloba podaná dne 25. září 2019 – Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro a další v. Komise.	72
2019/C 383/81	Věc T-639/19: Žaloba podaná dne 25. září 2019 – Sánchez Romero Carvajal Jabugo v. EUIPO – Embutidos Monells (5Ms MMMMM).....	73
2019/C 383/82	Věc T-641/19: Žaloba podaná dne 24. září 2019 – FD v. Společný podnik Fusion for Energy	74
2019/C 383/83	Věc T-642/19: Žaloba podaná dne 25. září 2019 – JCDecaux Street Furniture Belgium v. Komise	75
2019/C 383/84	Věc T-643/19: Žaloba podaná dne 26. září 2019 – Dermavita v. EUIPO – Allergan Holdings France (JUVEDERM ULTRA)	76
2019/C 383/85	Věc T-644/19: Žaloba podaná dne 26. září 2019 – Linde Material Handling v. EUIPO - Verti Aseguradora (VertiLight)	77
2019/C 383/86	Věc T-646/19: Žaloba podaná dne 26. září 2019 – eSky Group IP v. EUIPO - Gröpel (e)	78
2019/C 383/87	Věc T-659/19: Žaloba podaná dne 30. září 2019 – FF Group Romania v. EUIPO - KiK Textilien und Non-Food (_kix).....	78
2019/C 383/88	Věc T-664/19: Žaloba podaná dne 30. září 2019 – Allergan Holdings France v. EUIPO – Dermavita (JUVEDERM ULTRA)	79

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2019/C 383/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 372, 4.11.2019

Dřívější publikace

Úř. věst. C 363, 28.10.2019

Úř. věst. C 357, 21.10.2019

Úř. věst. C 348, 14.10.2019

Úř. věst. C 337, 7.10.2019

Úř. věst. C 328, 30.9.2019

Úř. věst. C 319, 23.9.2019

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SOUDNÍ DVŮR

ROZHODNUTÍ SOUDNÍHO DVORA

ze dne 1. října 2019,

kterým se zavádí vnitřní mechanismus dozoru v oblasti zpracování osobních údajů v rámci soudních pravomocí Soudního dvora

(2019/C 383/02)

SOUDNÍ DVŮR,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 19 této smlouvy,

vzhledem k tomu, že podle čl. 8 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) „[k]aždý má právo na ochranu osobních údajů, které se ho týkají“,

vzhledem k tomu, že podle čl. 8 odst. 3 Listiny „[n]a dodržování [...] pravidel [v oblasti ochrany osobních údajů] dohlíží nezávislý orgán“,

vzhledem k tomu, že na základě čl. 57 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES, se kontrolní pravomoc evropského inspektora ochrany údajů nevztahuje na zpracování osobních údajů prováděné Soudním dvorem, pokud jedná v rámci svých soudních pravomocí,

vzhledem k tomu, že pokud jde o dozor nad takovým zpracováním, unijní normotvůrce v bodě 74 odůvodnění nařízení (EU) 2018/1725 s odkazem na čl. 8 odst. 3 Listiny navrhl zavést nezávislý dozor, například prostřednictvím vnitřního mechanismu,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Obrátí-li se na vedoucího soudní kanceláře Soudního dvora fyzická osoba se žádostí o přijetí rozhodnutí v jeho postavení správce osobních údajů v rámci soudních pravomocí Soudního dvora, oznámí vedoucí soudní kanceláře své rozhodnutí dotčené osobě do dvou měsíců ode dne podání této žádosti. Po uplynutí této lhůty je třeba neexistenci odpovědi považovat za implicitní rozhodnutí o zamítnutí žádosti.

2. Proti rozhodnutí přijatému vedoucím soudní kanceláře Soudního dvora v jeho postavení správce osobních údajů v rámci soudních pravomocí Soudního dvora v odpověď na žádost ve smyslu odstavce 1 nebo z vlastního podnětu lze podat stížnost k výboru uvedenému v článku 2 (dále jen „výbor“) za podmínky stanovených v článku 3.

Článek 2

1. Výbor se skládá z předsedy a dvou členů, vybraných z řad soudců a generálních advokátů Soudního dvora.

2. Předseda a členové výboru jsou jmenováni Soudním dvorem na návrh předsedy soudu na jeho funkční období.

3. Soudní dvůr jmenuje na návrh svého předsedy rovněž náhradní členy, kteří zasednou ve výboru v případě překážky na straně jednoho nebo více členů výboru. Náhradní členové nahrazují členy, na jejichž straně je překážka, podle protokolárního pořádku.
4. V případě překážky na straně předsedy výboru předsedá výboru jeden z jeho stálých nebo náhradních členů podle protokolárního pořádku.
5. Zasedání výboru svolává jeho předseda. Předseda stanoví pořad jednání a vyhotoví zápis ze zasedání.
6. Výboru je při jeho činnosti nápomocen právní poradce pro správní záležitosti Soudního dvora Evropské unie.

Článek 3

1. Stížnost podává fyzická osoba dotčená rozhodnutím podle čl. 1 odst. 2 nebo její zástupce ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí nebo případně ode dne, kdy se o něm tato osoba dozvěděla.
2. Stížnost se podává v jednom z úředních jazyků Evropské unie.

Článek 4

1. Splňuje-li stížnost podmínky stanovené v článku 3, výbor znovu posoudí skutkové a právní okolnosti, které vedly k přijetí rozhodnutí podle čl. 1 odst. 2.
2. Výbor může vyslechnout kohokoliv, jehož výslech považuje za účelný.
3. Výbor může rozhodnutí podle čl. 1 odst. 2 zrušit, a v tom případě jej rovněž změnit, nebo potvrdit. Z hlediska stěžovatele nahrazuje rozhodnutí výboru rozhodnutí podle čl. 1 odst. 2.
4. Výbor oznámí své rozhodnutí, které přijme ve lhůtě čtyř měsíců od podání stížnosti, stěžovateli. Neprijme-li výbor v této lhůtě výslovné rozhodnutí, má se za to, že potvrdil rozhodnutí podle čl. 1 odst. 2.
5. Podáním žaloby proti rozhodnutí podle čl. 1 odst. 2 ze strany stěžovatele končí pravomoc výboru k vyřízení stížnosti, která mu byla předložena.

Článek 5

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Lucemburku dne 8. října 2019.

Vedoucí soudní kanceláře
A. CALOT ESCOBAR

Předseda
K. LENAERTS

TRIBUNÁL

ROZHODNUTÍ TRIBUNÁLU

ze dne 16. října 2019,

kterým se zavádí vnitřní mechanismus dozoru v oblasti zpracování osobních údajů v rámci soudních pravomocí Tribunálu

(2019/C 383/03)

TRIBUNÁL,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 19 této smlouvy,

vzhledem k tomu, že podle čl. 8 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) „[k]aždý má právo na ochranu osobních údajů, které se ho týkají“,

vzhledem k tomu, že podle čl. 8 odst. 3 Listiny „[n]a dodržování [...] pravidel [v oblasti ochrany osobních údajů] dohlíží nezávislý orgán“,

vzhledem k tomu, že na základě čl. 57 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES, se kontrolní pravomoc evropského inspektora ochrany údajů nevztahuje na zpracování osobních údajů prováděné Tribunálem, pokud jedná v rámci svých soudních pravomocí,

vzhledem k tomu, že pokud jde o dozor nad takovým zpracováním, unijní normotvůrce v bodě 74 odůvodnění nařízení (EU) 2018/1725 s odkazem na čl. 8 odst. 3 Listiny navrhl zavést nezávislý dozor, například prostřednictvím vnitřního mechanismu,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Obrátí-li se na vedoucího soudní kanceláře Tribunálu fyzická osoba se žádostí o přijetí rozhodnutí v jeho postavení správce osobních údajů v rámci soudních pravomocí Tribunálu, oznámí vedoucí soudní kanceláře své rozhodnutí dotčené osobě do dvou měsíců ode dne podání této žádosti. Po uplynutí této lhůty je třeba neexistenci odpovědi považovat za implicitní rozhodnutí o zamítnutí žádosti.
2. Proti rozhodnutí přijatému vedoucím soudní kanceláře Tribunálu v jeho postavení správce osobních údajů v rámci soudních pravomocí Tribunálu v odpověď na žádost ve smyslu odstavce 1 nebo z vlastního podnětu lze podat stížnost k výboru uvedenému v článku 2 (dále jen „výbor“) za podmínek stanovených v článku 3.

Článek 2

1. Výbor se skládá z předsedy a dvou členů, vybraných z řad soudců Tribunálu.
2. Předseda a členové výboru jsou jmenováni Tribunálem na návrh předsedy soudu na jeho funkční období.

3. Tribunál jmenuje na návrh svého předsedy rovněž náhradní členy, kteří zasednou ve výboru v případě překážky na straně jednoho nebo více členů výboru. Náhradní členové nahrazují členy, na jejichž straně je překážka, podle protokolárního pořádku.
4. V případě překážky na straně předsedy výboru předsedá výboru jeden z jeho stálých nebo náhradních členů podle protokolárního pořádku.
5. Zasedání výboru svolává jeho předseda. Předseda stanoví pořad jednání a vyhotoví zápis ze zasedání.
6. Výboru je při jeho činnosti nápomocen právní poradce pro správní záležitosti Soudního dvora Evropské unie.

Článek 3

1. Stížnost podává fyzická osoba dotčená rozhodnutím podle čl. 1 odst. 2 nebo její zástupce ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí nebo případně ode dne, kdy se o něm tato osoba dozvěděla.
2. Stížnost se podává v jednom z úředních jazyků Evropské unie.

Článek 4

1. Splňuje-li stížnost podmínky stanovené v článku 3, výbor znovu posoudí skutkové a právní okolnosti, které vedly k přijetí rozhodnutí podle čl. 1 odst. 2.
2. Výbor může vyslechnout kohokoliv, jehož výslech považuje za účelný.
3. Výbor může rozhodnutí podle čl. 1 odst. 2 zrušit, a v tom případě jej rovněž změnit, nebo potvrdit. Z hlediska stěžovatele nahrazuje rozhodnutí výboru rozhodnutí podle čl. 1 odst. 2.
4. Výbor oznámí své rozhodnutí, které přijme ve lhůtě čtyř měsíců od podání stížnosti, stěžovateli. Neprijme-li výbor v této lhůtě výslovné rozhodnutí, má se za to, že potvrdil rozhodnutí podle čl. 1 odst. 2.
5. Podáním žaloby proti rozhodnutí podle čl. 1 odst. 2 ze strany stěžovatele končí pravomoc výboru k vyřízení stížnosti, která mu byla předložena.

Článek 5

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Lucemburku dne 16. října 2019.

Vedoucí soudní kanceláře
E. COULON

Předseda
M. VAN DER WOUDE

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. září 2019 – TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV, Sambucus eV v. Evropská komise, Monsanto Europe, Monsanto Company, Spojené království Velké Británie a Severního Irsko, Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA)

(Věc C-82/17 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Životní prostředí – Geneticky modifikované produkty – Rozhodnutí Komise o povolení uvedení produktů, které obsahují geneticky modifikovanou sóju MON 87701 × MON 89788, na trh – Nařízení (ES) č. 1367/2006 – Článek 10 odst. 1 – Žádost o vnitřní přezkum rozhodnutí podaná na základě ustanovení o účasti veřejnosti na rozhodování v záležitostech životního prostředí – Zamítnutí žádosti“)

(2019/C 383/04)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV, Sambucus eV (zástupkyně: K. Smith QC, J. Stevenson, Barrister)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupci: L. Flynn, G. Gattinara a C. Valero, zmocněnci), Monsanto Europe, Monsanto Company (zástupci: původně M. Pittie, poté P. Honoré a A. Helfer, avocats), Spojené království Velké Británie a Severního Irsko, Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zčásti zamítá a zčásti odmítá.
- 2) TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV a Sambucus eV ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Společnosti Monsanto Europe a Monsanto Company ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 129, 24.4.2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 12. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Berlin - Německo) – VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH v. Google LLC, právní nástupkyně Google Inc.

(Věc C-299/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Průmyslová politika – Sbližování právních předpisů – Směrnice 98/34/ES – Postup při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti – Článek 1 bod 11 – Pojem „technický předpis““)

(2019/C 383/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Berlin

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH

Žalovaná: Google LLC, právní nástupkyně Google Inc.

Výrok

Článek 1 bod 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/48/ES ze dne 20. července 1998, musí být vykládán v tom smyslu, že takové vnitrostátní ustanovení, jako je ustanovení dotčené v původním řízení, které zakazuje pouze komerčním provozovatelům vyhledávačů a komerčním poskytovatelům služeb, kteří zpracovávají obsah obdobným způsobem, veřejně zpřístupňovat tiskoviny nebo jejich části (s výjimkou jednotlivých slov nebo velmi krátkých úryvků textu), představuje „technický předpis“ ve smyslu tohoto ustanovení, jehož návrh musí být podle čl. 8 odst. 1 prvního pododstavce směrnice 98/34, ve znění směrnice 98/48, předem oznámen Evropské komisi.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 309, 18.9.2017.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Rotterdam, Nizozemsko) A, B, C, D, E, F, G v. Staatssecretaris van Economische Zaken

(Věc C-347/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana zdraví – Hygienické předpisy – Nařízení (ES) č. 853/2004 – Nařízení (ES) č. 854/2004 – Hygiena potravin živočišného původu – Drůbeží maso – Prohlídka jatečných těl po porážce – Viditelná kontaminace jatečně upraveného těla – Nulová tolerance“)

(2019/C 383/06)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Rotterdam

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: A, B, C, D, E, F, G

Žalovaný: Staatssecretaris van Economische Zaken

Výrok

- 1) Body 5 a 8 kapitoly IV oddílu II přílohy III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu, musí být vykládány v tom smyslu, že pojem „kontaminace“ zahrnuje nejen kontaminaci fekáliemi, ale také kontaminaci obsahem volete a žlučí.
- 2) Body 5 a 8 kapitoly IV oddílu II přílohy III nařízení č. 853/2004 musí být vykládány v tom smyslu, že jatečně upravené tělo drůbeže již nesmí po fázi čištění a před fází chlazení vykazovat viditelnou kontaminaci.
- 3) Bod 1 části D kapitoly II oddílu I přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě, ve znění prováděcího nařízení Komise (EU) č. 739/2011 ze dne 27. července 2011, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby příslušný orgán pro účely prohlídky jatečně upravených těl drůbeže odebral tato těla z porážkové linky a provedl jak vnější, tak vnitřní prohlídku těchto těl, a v případě potřeby nahlédl pod jejich tukovou tkáň, za podmínky, že tato prohlídka nepřekračuje meze toho, co je nezbytné k zaručení účinnosti této kontroly, což musí ověřit vnitrostátní soud.

(¹) Úř. věst. C 300, 11.9.2017.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 5. září 2019 – Evropská unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie v. Guardian Europe Sàrl, Evropská unie, zastoupená Evropskou komisí (C-447/17 P) a Guardian Europe Sàrl v. Evropská unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie, Evropská unie, zastoupená Evropskou komisí (C-479/17 P)

(Spojené věci C-447/17 P a C-479/17 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Žaloba na náhradu škody – Článek 340 druhý pododstavec SFEU – Nepřiměřená délka řízení ve věci projednávané Tribunálem Evropské unie – Náhrada újmy údajně vzniklé navrhovatelce – Nepoužití pojmu „jediný podnik“ – Majetkové újmy – Náklady na bankovní záruku – Příčinná souvislost – Ušlý zisk – Nemajetková újma – Odpovědnost Evropské unie za škody způsobené porušeními unijního práva plynoucími z rozhodnutí Tribunálu – Nezaložení odpovědnosti“)

(2019/C 383/07)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Věc C-447/17 P

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie (zástupci: původně J. Inghelram a K. Sawyer, poté J. Inghelram, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Guardian Europe Sàrl (zástupci: C. O'Daly, solicitor, a F. Louis, avocat), Evropská unie, zastoupená Evropskou komisí (zástupci: N. Khan, A. Dawes a C. Urraca Caviedes, zmocněnci)

Věc C-479/17 P

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Guardian Europe Sàrl (zástupci: C. O'Daly, solicitor, a F. Louis, avocat)

Další účastnice řízení: Evropská unie, zastoupená Soudním dvorem Evropské unie (zástupci: původně J. Inghelram a K. Sawyer, poté J. Inghelram, zmocněnci), Evropská unie, zastoupená Evropskou komisí (zástupci: N. Khan, A. Dawes a C. Urraca Cavedes, zmocněnci)

Výrok

- 1) Bod 1 výroku rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 7. června 2017, Guardian Europe v. Evropská unie (T-673/15, EU:T:2017:377), se zrušuje.
- 2) Hlavní kasační opravný prostředek podaný ve věci C-479/17 P společností Guardian Europe Sàrl se zamítá.
- 3) Vedlejší kasační opravný prostředek podaný ve věci C-479/17 P Evropskou unií zastoupenou Soudním dvorem Evropské unie se zamítá.
- 4) Žaloba na náhradu škody podaná společností Guardian Europe Sàrl znějící na náhradu ve výši 936 000 eur z titulu údajné majetkové újmy spočívající v placení nákladů na bankovní záruku nad rámec doby považované za přiměřenou pro soudní rozhodování ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 27. září 2012, Guardian Industries a Guardian Europe v. Komise (T-82/08, EU:T:2012:494), se zamítá.
- 5) Společnost Guardian Europe Sàrl ponese vlastní náklady řízení a nahradí veškeré náklady řízení vynaložené Evropskou unií zastoupenou jak Soudním dvorem Evropské unie, tak i Komisí, v řízení v prvním stupni i v řízení o kasačním opravném prostředku ve věci C-447/17 P a v řízení o hlavním kasačním opravném prostředku ve věci C-479/17 P.
- 6) Evropská unie zastoupená Soudním dvorem Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí veškeré náklady řízení vynaložené společností Guardian Europe Sàrl v řízení o vedlejším kasačním opravném prostředku ve věci C-479/17 P.

(¹) Úř. věst. C 369, 30.10.2017.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte dei Conti - Itálie) – Federazione Italiana Golf (FIG) v. Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-612/17), Federazione Italiana Sport Equestri (FISE) v. Istituto Nazionale di Statistica (ISTAT) (C-613/17)

(Spojené věci C-612/17 a 613/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Nařízení (EU) č. 549/2013 – Evropský systém národních a regionálních účtů v Evropské unii – Příloha A bod 20.15 – Kontrola vykonávaná národním olympijským výborem vůči národním sportovním federacím ve formě neziskových institucí – Příloha A bod 20.15 druhá věta – Pojem „veřejná intervence v podobě obecných předpisů platných pro všechny jednotky pracující ve stejném oboru činnosti“ – Rozsah – Příloha A bod 20.15 první věta – Pojem „schopnost určovat obecnou politiku nebo program“ neziskové instituce – Rozsah – Příloha A bod 2.39 písm. d), bod 20.15 písm. d) a bod 20309 písm. i) poslední věta – Zohlednění příspěvků placených členy neziskové instituce“)

(2019/C 383/08)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Corte dei Conti

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Federazione Italiana Golf (FIG) (C-612/17), Federazione Italiana Sport Equestri (FISE) (C-613/17)

Žalovaní: Istituto Nazionale di Statistica - ISTAT, Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-612/17), Istituto Nazionale di Statistica (ISTAT) (C-613/17)

Výrok

- 1) Pojem „veřejná intervence v podobě obecných předpisů platných pro všechny jednotky pracující ve stejném oboru činnosti“ uvedený v příloze A bodě 20.15 druhé větě nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 549/2013 ze dne 21. května 2013 o Evropském systému národních a regionálních účtů v Evropské unii musí být vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na jakoukoliv intervenci jednotky veřejného sektoru, která stanoví nebo uplatňuje předpisy obsahující všeobecná a abstraktní pravidla se širokou působností či obecné pokyny, jimž společně a bez rozdílu podléhají všechny jednotky v dotyčném oboru činnosti, aniž takové předpisy umožňují ve skutečnosti určovat obecnou politiku nebo program jednotek v dotyčném oboru činnosti zejména z důvodu, že nepředstavují zvláště „nadměrnou“ regulaci ve smyslu přílohy A bodu 20 309 písm. h) nařízení č. 549/2013.
- 2) Pojem „schopnost určovat obecnou politiku nebo program“ neziskové instituce ve smyslu přílohy A bodu 20.15 první věty nařízení č. 549/2013 musí být vykládán jako schopnost vládní instituce skutečně a podstatným způsobem dlouhodobě a bez přerušení ovlivňovat samotné vymezování a provádění cílů neziskové instituce, jejích činností a organizačních aspektů těchto činností, jakož i strategického zaměření a základních směrů, které nezisková instituce hodlá při výkonu těchto činností sledovat. V takových věcech, jako jsou věci v původních řízeních, přísluší vnitrostátnímu soudu ověřit s ohledem na znaky kontroly uvedené v příloze A bodě 2.39 písm. a) až e) a bodě 20.15 písm. a) až e) nařízení č. 549/2013, jakož i s ohledem na odpovídající znaky kontroly použitelné na neziskové instituce uvedené v příloze A bodě 20 309 tohoto nařízení, zda taková vládní instituce, jako je národní olympijský výbor dotčený ve věcech v původních řízeních, vykonává veřejnou kontrolu takových národních sportovních federací ve formě neziskové instituce, jako jsou ty dotčené ve věcech v původních řízeních, přičemž za tímto účelem provede celkové posouzení, které je v souladu s přílohou A bodem 2.39 poslední větou, bodem 20.15 pátou a osmou větou a bodem 20 310 uvedeného nařízení svou povahou úsudkové.
- 3) Příloha A bod 2.39 písm. d), bod 20.15 písm. d) a bod 20 309 písm. i) poslední věta nařízení č. 549/2013 musí být vykládána v tom smyslu, že příspěvky placené členy takové neziskové instituce založené podle soukromého práva, jako jsou národní sportovní federace dotčené ve věcech v původních řízeních, musí být zohledněny za účelem ověření existence veřejné kontroly. Takové příspěvky mohou být – nehledě na soukromou povahu jejich plátců a jejich právní kvalifikaci podle vnitrostátního práva – v rámci znaku kontroly týkajícího se míry financování uvedeného v příloze A bodě 2.39 písm. d) a bodě 20.15 písm. d) tohoto nařízení považovány za příspěvky veřejné povahy, jestliže se jedná o povinné příspěvky, které, aniž nutně představují protiplnění za skutečné využívání poskytovaných služeb, jsou vybírány ve veřejném zájmu ve prospěch národních sportovních federací, jež mají monopolní postavení v rámci sportovní disciplíny, kterou organizují, a to v tom smyslu, že veřejné aspekty sportovní činnosti podléhají jejich výlučné pravomoci, ledaže tyto federace mají nadále organizační a rozpočtovou kontrolu nad těmito příspěvky, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu. V případě, že předkládající soud dospěje k závěru, že uvedené příspěvky musí být považovány za veřejné platby, bude muset tento soud ještě ověřit, zda je i za podmínek téměř úplného financování dotyčných národních sportovních federací ze strany veřejného sektoru kontrola příslušných finančních toků natolik omezující, že může skutečně a podstatným způsobem ovlivňovat obecnou politiku nebo program uvedených federací, anebo zda jsou tyto federace nadále schopny určovat tuto politiku nebo program.

(¹) Úř. věst. C 22, 22.1.2018.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 11. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Ploiești - Rumunsko) – Oana Mădălina Călin v. Direcția Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Dâmbovița, Statul Română – Ministerul Finanțelor Publice, Administrația Fondului pentru Mediu

(Věc C-676/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Zásady unijního práva – Procesní autonomie – Zásady rovnocennosti a efektivity – Zásada právní jistoty – Překážka věci rozsouzené – Vrácení daní vybraných v členském státě v rozporu s unijním právem – Konečné soudní rozhodnutí ukládající povinnost zaplatit daň neslučitelnou s unijním právem – Návrh na obnovu řízení proti takovému soudnímu rozhodnutí – Lhůta pro podání tohoto návrhu“)

(2019/C 383/09)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Ploiești

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Oana Mădălina Călin

Žalovaní: Direcția Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Dâmbovița, Statul Română – Ministerul Finanțelor Publice, Administrația Fondului pentru Mediu

Výrok

- 1) Unijní právo, konkrétně zásady rovnocennosti a efektivity, musí být vykládáno v tom smyslu, že v zásadě nebrání takovému vnitrostátnímu právnímu ustanovení, které – tak jak je vykládáno rozsudkem vnitrostátního soudu – stanoví prekluzivní lhůtu jednoho měsíce pro podání návrhu na obnovu řízení proti konečnému soudnímu rozhodnutí vydanému v rozporu s unijním právem, jež začíná běžet ode dne doručení rozhodnutí, proti němuž je obnova řízení navrhována.
- 2) Avšak zásada efektivity ve spojení se zásadou právní jistoty musí být vykládána v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, brání tomu, aby vnitrostátní soud uplatnil prekluzivní lhůtu jednoho měsíce pro podání návrhu na obnovu řízení proti konečnému soudnímu rozhodnutí, pokud v době podání tohoto návrhu na obnovu řízení nebyl ještě zveřejněn v Monitorul Oficial al României rozsudek zavádějící uvedenou lhůtu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 63, 19.2.2018..

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal de Justiça - Portugalsko) – Cofemel – Sociedade de Vestuário SA v. G-Star Raw CV

(Věc C-683/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Duševní a průmyslové vlastnictví – Autorské právo a práva s ním související – Směrnice 2001/29/ES – Článek 2 písm. a) – Pojem „dílo“ – Autorskoprávní ochrana děl – Podmínky – Vazba na ochranu (průmyslových) vzorů – Směrnice 98/71/ES – Nařízení (ES) č. 6/2002 – Vzory oděvů“)

(2019/C 383/10)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Supremo Tribunal de Justiça

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Cofemel – Sociedade de Vestuário SA

Odpůrkyně: G-Star Raw CV

Výrok

Článek 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby vnitrostátní právní úprava přiznala autorskoprávní ochranu takovým vzorům, jako jsou modely oděvů ve věci v původním řízení, z důvodu, že mají vedle užitečného účelu vlastní charakteristický vizuální efekt z estetického hlediska.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 52, 12.2.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 4. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof - Německo) – Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV v. Prime Champ Deutschland Pilzkulturen GmbH

(Věc C-686/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Společná organizace trhů se zemědělskými produkty – Ovoce a zelenina – Pravidla pro uvádění na trh – Pojem „země původu“ – Nařízení (ES) č. 1234/2007 – Článek 113a odst. 1 – Nařízení (EU) č. 1308/2013 – Článek 76 odst. 1 – Vymezení nepreferenčního původu zboží – Nařízení (EHS) č. 2913/92 – Článek 23 odst. 1 a odst. 2 písm. b) – Nařízení (EU) č. 952/2013 – Článek 60 odst. 1 – Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446 – Článek 31 písm. b) – Fáze pěstování probíhající v jiném členském státě – Označování potravin – Zákaz označování způsobilého uvést spotřebitele v omyl – Směrnice 2000/13/ES – Článek 2 odst. 1 písm. a) bod i) – Nařízení (EU) č. 1169/2011 – Článek 7 odst. 1 písm. a) – Článek 1 odst. 4 – Článek 2 odst. 3 – Vysvětlující dodatky“)

(2019/C 383/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV

Žalovaná: Prime Champ Deutschland Pilzkulturen GmbH

Výrok

- 1) Článek 113a odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty, ve znění nařízení Rady (EHS) č. 361/2008 ze dne 14. dubna 2008, a čl. 76 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 musí být vykládány v tom smyslu, že pro vymezení pojmu „země původu“ uvedeného v těchto ustanoveních je třeba pro určení nepreferenčního původu zboží vycházet z nařízení v oblasti celní, a sice z článků 23 a následujících nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterými se vydává celní kodex Společenství, a článku 60 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie.
- 2) Článek 23 odst. 1 a 2 písm. b) nařízení č. 2913/92, jakož i čl. 60 odst. 1 nařízení č. 952/2013 ve spojení s čl. 31 písm. b) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446 ze dne 28. července 2015, kterým se doplňuje nařízení č. 952/2013, pokud jde o podrobná pravidla k některým ustanovením celního kodexu Unie, musí být vykládány v tom smyslu, že země původu pěstovaných žampionů je jejich země sklizně ve smyslu těchto ustanovení bez ohledu na to, že podstatné fáze pěstování proběhly v jiných členských státech Unie a že pěstované žampiony byly na území sklizně dopraveny teprve tři nebo méně dnů před první sklizní.
- 3) Obecný zákaz uvedení spotřebitele v omyl ohledně země původu potravin, který je upraven v čl. 2 odst. 1 písm. a) bodě i) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy a čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice 2000/13, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004, se na povinnost uvést zemi původu stanovenou v čl. 113a odst. 1 nařízení č. 1234/2007, ve znění nařízení (ES) č. 361/2008, a v čl. 76 odst. 1 nařízení č. 1308/2013 nepoužije, pokud jde o čerstvé ovoce a zeleninu.
- 4) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že nelze uložit povinnost připojit vysvětlující dodatek k označení země původu podle čl. 113a odst. 1 nařízení č. 1234/2007, ve znění nařízení č. 361/2008, a čl. 76 odst. 1 nařízení č. 1308/2013, aby se zabránilo uvedení spotřebitele v omyl, které je podle čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu i) směrnice 2000/13 a čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1169/2011 zakázáno.

(¹) Úř. věst. C 104, 19.3.2018.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Törvényszék - Maďarsko) – Bayer Pharma AG v. Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt., Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.

(Věc C-688/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Duševní vlastnictví – Patenty – Směrnice 2004/48/ES – Článek 9 odst. 7 – Uvedení výrobků na trh porušující práva vyplývající z patentu – Předběžná opatření – Následné zrušení patentu – Důsledky – Nárok na přiměřenou náhradu škody způsobené předběžnými opatřeními“)

(2019/C 383/12)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Törvényszék

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Bayer Pharma AG

Žalované: Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt., Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.

Výrok

Článek 9 odst. 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví, a zejména pojem „přiměřená náhrada“ uvedený v tomto ustanovení, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že není namístě nahradit škodu osobě, které tato škoda vznikla v důsledku toho, že nejednala tak, jak lze od každého obecně očekávat za účelem odvrácení nebo snížení újmy, a která za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, vede soud k tomu, že navrhovatel předběžných opatření neuloží povinnost nahradit škodu způsobenou těmito opatřeními, i když byl patent, na jehož základě byla tato opatření navrhována a vydána, později zrušen, pokud tato právní úprava umožňuje, aby soud náležitě zohlednil všechny objektivní okolnosti dané věci, včetně chování účastníků řízení, zejména s cílem ověřit, zda navrhovatel uvedená opatření nezneužil.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 26.3.2018.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 12. září 2019 – Evropská komise v. Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd, European Bicycle Manufacturers Association

(Věc C-709/17 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Dumping – Prováděcí nařízení (EU) 2015/776 – Dovoz jízdních kol zasílaných z Kambodži, Pákistánu a Filipín – Rozšíření konečného anti-dumpingového cla uloženého na dovoz jízdních kol pocházejících z Číny na tento dovoz – Nařízení (ES) č. 1225/2009 – Článek 13 – Obcházení – Montáž – Provenience (pocházení) a původ dílů jízdních kol – Díly zasílané z Číny na Srí Lanku, zpracované na Srí Lance a poté zasílané do Pákistánu na montáž“)

(2019/C 383/13)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: M. França, J.-F. Brakeland, a A. Demeneix, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd (zástupce: P. Bentley QC), European Bicycle Manufacturers Association (zástupce: J. Beck, Solicitor, L. Ruessmann, advokát)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 10. října 2017, Kolachi Raj Industrial v. Komise (T-435/15, EU:T:2017:712), se zrušuje.
- 2) Žaloba na neplatnost podaná společností Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd. se zamítá.
- 3) Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd. ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí a European Bicycle Manufacturers Association (EBMA), a to jak v řízení v prvním stupni, tak v řízení o kasačním opravném prostředku.

(¹) Úř. věst. C 112, 26.3.2018.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 5. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof - Rakousko) – Verein für Konsumenteninformation v. Deutsche Bahn AG

(Věc C-28/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech – Nařízení (EU) č. 260/2012 – Jednotná oblast pro platby v eurech (SEPA) – Platba inkasem – Článek 9 odst. 2 – Dostupnost plateb – Podmínka bydliště“)

(2019/C 383/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Verein für Konsumenteninformation

Žalovaná: Deutsche Bahn AG

Výrok

Článek 9 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009 musí být vykládán v tom smyslu, že brání takovému smluvnímu ujednání, jako je smluvní ujednání dotčené ve věci v původním řízení, které vylučuje platbu inkasem v eurech prostřednictvím celounijního inkasního systému (inkasní systém SEPA), pokud plátce nemá bydliště ve stejném členském státě, v němž má příjemce své sídlo.

(¹) Úř. věst. C 104, 19.3.2018.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 11. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato- Itálie) – Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl a další. v. Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

(Věc C-46/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Odvětví mléka a mléčných výrobků – Kvóty – Doplnková dávka – Nařízení (EHS) č. 3950/92 – Článek 2 – Výběr dávky odběratelem – Dodávky přesahující disponibilní referenční množství producenta – Výše ceny mléka – Povinné uplatnění srážky – Vrácení přeplatku dávky – Nařízení (ES) č. 1392/2001 – Článek 9 – Odběratel – Nesplnění povinnosti srazit doplnkovou dávku – Producenti – Nedodržení povinnosti platit měsíční platbu – Ochrana legitimního očekávání“)

(2019/C 383/15)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobci: Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl, S.s. Franco e Maurizio Artuso, Claudio Matteazzi, Roberto Tellatin, Sebastiano Bolzon

Žalovaní: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

Výrok

- 1) Článek 2 nařízení Rady (EHS) č. 3950/92 ze dne 28. prosince 1992, kterým se zavádí doplnková dávka v odvětví mléka a mléčných výrobků, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1256/1999 ze dne 17. května 1999, musí být vykládán v tom smyslu, že konstatování neslučitelnosti vnitrostátní právní úpravy upravující způsoby výběru doplnkové dávky odběratelem od producentů s tímto ustanovením neznamená, že producenti, na které se vztahuje tato právní úprava, již nejsou dlužníky této dávky.
- 2) Článek 2 odst. 4 nařízení č. 3950/92, ve znění nařízení č. 1256/1999, ve spojení s článkem 9 nařízení Komise (ES) č. 1392/2001 ze dne 9. července 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 3950/92, musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která stanoví, že přeplatek doplnkové dávky musí být přednostně vrácen producentům, kteří na základě ustanovení vnitrostátního práva neslučitelného s čl. 2 odst. 2 nařízení č. 3950/92, ve znění nařízení č. 1256/1999, splnili povinnost platit měsíční platbu.
- 3) Zásada ochrany legitimního očekávání musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání tomu, aby v takové situaci, jako je situace dotčená v původním řízení, byla přepočítána částka doplnkové dávky dlužná producenty, kteří nesplnili povinnost provádět měsíční platby této dávky stanovenou použitelnou vnitrostátní právní úpravou.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 142, 23.4.2018.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 12. září 2019 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Landesverwaltungsgericht Steiermark- Rakousko) – Zoran Maksimovic (C-64/18), Humbert Jörg Köfler (C-140/18, C-146/18 a C-148/18), Wolfgang Leitner (C-140/18 a C-148/18), Joachim Schönbeck (C-140/18 a C-148/18), Wolfgang Semper (C-140/18 a C-148/18) v. Bezirkshauptmannschaft Murtal

(Spojené věci C-64/18, C-140/18, C-146/18 a C-148/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 56 SFEU – Volný pohyb služeb – Vysílání pracovníků – Uchování a překlad
mzdové dokumentace – Pracovní povolení – Sankce – Přiměřenost – Pokuty v předem vymezené minimální výši –
Kumulace – Neexistence horní hranice – Náklady řízení – Náhradní trest odnětí svobody“)

(2019/C 383/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Účastníci původního řízení

Žalobci: Zoran Maksimovic (C-64/18), Humbert Jörg Köfler (C-140/18, C-146/18 a C-148/18), Wolfgang Leitner (C-140/18 a C-148/18), Joachim Schönbeck (C-140/18 a C-148/18), Wolfgang Semper (C-140/18 a C-148/18)

Žalovaný: Bezirkshauptmannschaft Murtal

za přítomnosti: Finanzpolizei

Výrok

Článek 56 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která za porušení povinností v oblasti pracovního práva týkajících se získání správních povolení a uchování mzdové dokumentace, stanoví pokuty:

- které nesmí být nižší než předem stanovená částka;
- které jsou uloženy kumulativně za každého dotčeného zaměstnance a bez horní hranice;
- k nimž se v případě zamítnutí žaloby podané proti rozhodnutí, kterým byly tyto pokuty uloženy, připočítává příspěvek na náklady řízení ve výši 20 % z částky pokut a
- které jsou v případě nezaplacení změněny na tresty odnětí svobody.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 259, 23.7.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 4. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vestre Landsret - Dánsko) – Skatteministeriet v. KPC Herning

(Věc C-71/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Prodej pozemku, na kterém se budova nachází v okamžiku dodání – Kvalifikace – Články 12 a 135 – Pojem „stavební pozemek“ – Pojem „budova“ – Posouzení hospodářské a obchodní reality – Posouzení objektivních skutečností – Úmysl stran“)

(2019/C 383/17)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Vestre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobce: Skatteministeriet

Žalovaná: KPC Herning

Výrok

Článek 12 odst. 1 písm. a) a b) a odst. 2 a 3, jakož i čl. 135 odst. 1 písm. j) a k) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty je třeba vykládat v tom smyslu, že dodání pozemku, na kterém se k datu tohoto dodání nachází budova, nelze kvalifikovat jako dodání „stavebního pozemku“, pokud je toto plnění hospodářsky samostatné ve vztahu k dalším plněním a netvoří spolu s nimi jediné plnění, a to i v případě, že úmyslem stran bylo úplné nebo částečné zbourání budovy za účelem vytvoření prostoru pro novou budovu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 134, 16.4.2018..

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 10. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court - Irsko) – Nalini Chenchooliah v. Minister for Justice and Equality

(Věc C-94/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Občanství Unie – Článek 21 SFEU – Právo občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členského státu – Směrnice 2004/38/ES – Článek 3 odst. 1 a články 15, 27, 28, 30 a 31 – Pojem „oprávněná osoba“ – Státní příslušník třetí země, který je manželem či manželkou občana Unie, jenž vykonal právo volného pohybu – Návrat občana Unie do členského státu, jehož je státním příslušníkem, kde vykonává trest odnětí svobody – Požadavky uložené hostitelskému členskému státu na základě směrnice 2004/38/ES při přijímání rozhodnutí o vyhoštění uvedeného státního příslušníka třetí země“)

(2019/C 383/18)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court (Irsko)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Nalini Chenchooliah

Žalovaný: Minister for Justice and Equality

Výrok

Článek 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS musí být vykládán v tom smyslu, že se použije na rozhodnutí o vyhoštění přijaté vůči státnímu příslušníkovi třetí země z důvodu, že tento státní příslušník již nemá právo pobytu na základě této směrnice, v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, kdy tento státní příslušník uzavřel manželství s občanem Unie v okamžiku, kdy tento občan využíval práva volného pohybu tak, že se spolu s uvedeným státním příslušníkem přestěhoval do hostitelského členského státu a pobýval tam, přičemž tento občan se následně vrátil do členského státu, jehož je státním příslušníkem. Z toho vyplývá, že příslušné záruky stanovené v článcích 30 a 31 směrnice 2004/38 se uplatní při přijímání takového rozhodnutí o vyhoštění, v souvislosti s nímž nelze v žádném případě zakázat vstup do země.

(¹) Úř. věst. C 152, 30.4.2018.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 12. září 2019 – Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Joaquín Nadal Esteban

(Věc C-104/18 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Ochranná známka Evropské unie – Nařízení (ES) č. 207/2009 – Absolutní důvody neplatnosti – Článek 52 odstavec 1 písm. b) – Neexistence dobré víry v době podání přihlášky ochranné známky“)

(2019/C 383/19)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ (zástupci: E. Stoyanov Edisonov a J. Güell Serra, abogados)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (zástupce: J.F. Crespo Carrillo, zmocněnec), Joaquín Nadal Esteban (zástupce: J. Donoso Romero, abogado)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 30. listopadu 2017, Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret v. EUIPO – Nadal Esteban (STYLO & KOTON) (T 687/16, EU:T:2017:853), se zrušuje.
- 2) Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 14. června 2016 (věc R 1779/2015-2) se zrušuje.

- 3) Návrh znějící na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou se odmítá.
- 4) Joaquínu Nadalul Estebanovi a Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) se rovným dílem ukládá náhrada nákladů, které vynaložila Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ jak v řízení v prvním stupni ve věci T 687/16, tak v řízení o kasačním opravném prostředku.

(¹) Úř. věst. C 152, 30.4.2018.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 10. září 2019 – HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH v. Rada Evropské unie, Evropská komise

(Věc C-123/18 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vůči Íránské islámské republice – Náhrada újmy, která navrhovatelce údajně vznikla v důsledku zařazení jejího jména na seznam osob a subjektů, na které se vztahuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů – Žaloba na náhradu újmy – Podmínky vzniku mimosmluvní odpovědnosti Evropské unie – Pojem „dostatečně závažné porušení normy unijního práva“ – Posouzení – Pojem „vlastněná nebo ovládaná společnost“ – Povinnost uvést odůvodnění“)

(2019/C 383/20)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (zástupce: M. Schlingmann, Rechtsanwalt)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie (zástupci: J.-P. Hix a M. Bishop, zmocněnci), Evropská komise (zástupci: původně R. Tricot, M. Kellerbauer a C. Zadra, poté R. Tricot, C. Hödlmayr a C. Zadra, zmocněnci)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 13. prosince 2017, HTTS v. Rada (T-692/15, EU:T:2017:890), se zrušuje.
- 2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

(¹) Úř. věst. C 161, 7.5.2018.

**Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Landgericht Bonn - Německo) – Antonio a Lidia Romano v. DSL Bank – provozovna DB Privat-
und Firmenkundenbank AG, dříve DSL Bank – provozní jednotka Deutsche Postbank AG**

(Věc C-143/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitelů – Směrnice 2002/65/ES – Smlouva o spotřebitelském úvěru uzavřená na dálku – Právo na odstoupení – Uplatnění práva na odstoupení poté, co byla smlouva na výslovnou žádost spotřebitele plně splněna – Sdělení informací o právu na odstoupení spotřebiteli“)

(2019/C 383/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Bonn

Účastníci původního řízení

Žalobci: Antonio a Lidia Romano

Žalovaná: DSL Bank – provozovna DB Privat- und Firmenkundenbank AG, dříve DSL Bank – provozní jednotka Deutsche Postbank AG

Výrok

- 1) Článek 6 odst. 2 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku a o změně směrnice Rady 90/619/EHS a směrnic 97/7/ES a 98/27/ES ve spojení s čl. 1 odst. 1 směrnice a ve světle bodu 13 jejího odůvodnění musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, která, tak jak je vykládána vnitrostátní judikaturou, v případě smlouvy o finanční službě uzavřené na dálku mezi podnikatelem a spotřebitelem nevykládá právo tohoto spotřebitele odstoupit od smlouvy v případě, že tato smlouva je na výslovnou žádost spotřebitele oběma stranami již zcela splněna dříve, než tento uplatnil své právo na odstoupení. Předkládajícímu soudu přísluší zohlednit veškeré vnitrostátní právo a použít metody výkladu jím uznané, aby dospěl k řešení, které bude v souladu s tímto ustanovením, a v případě potřeby změnit ustálenou vnitrostátní judikaturu, vychází-li z výkladu vnitrostátního práva, který je v rozporu s uvedeným ustanovením.
- 2) Článek 5 odst. 1 směrnice 2002/65 ve spojení s čl. 3 odst. 1 bodem 3 písm. a) a čl. 6 odst. 2 písm. c) této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že povinnost podnikatele, který uzavírá na dálku se spotřebitelem smlouvu týkající se finanční služby, sdělit v souladu s unijním právem jasně a srozumitelně průměrnému, běžně informovanému a přiměřeně pozornému a obezřetnému spotřebiteli informaci o existenci práva odstoupit od smlouvy před tím, než je spotřebitel zavázán jakoukoli smlouvou uzavřenou na dálku nebo nabídkou, není porušena, pokud tento podnikatel informuje tohoto spotřebitele o tom, že právo na odstoupení se neuplatní na smlouvu, která je na výslovnou žádost spotřebitele oběma stranami již zcela splněna dříve, než tento uplatnil své právo na odstoupení, i když tato informace neodpovídá vnitrostátní právní úpravě, jak ji vykládá vnitrostátní judikatura, která stanoví, že v takovém případě se právo na odstoupení použije.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 182, 28.5.2018.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 5. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État - Francie) – Regards Photographiques SARL v. Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Věc C-145/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 103 odst. 2 písm. a) – Článek 311 odst. 1 bod 2 – Bod 7 části A přílohy IX – Snížená sazba DPH – Umělecká díla – Pojem – Fotografie pořízené umělcem, jím nebo pod jeho dohledem vyvolané, signované a číslované, jejichž počet exemplářů dohromady nepřekročí 30 – Vnitrostátní právní úprava, která uplatnění snížené sazby DPH omezuje pouze na fotografie, jež mají umělecký charakter“)

(2019/C 383/22)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Regards Photographiques SARL

Žalovaný: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Výrok

- 1) K tomu, aby mohly být fotografie považovány za umělecká díla, na která lze uplatnit sníženou sazbu daně z přidané hodnoty (DPH) na základě čl. 103 odst. 1 a odst. 2 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ve spojení s čl. 311 odst. 1 bodem 2 této směrnice, jakož i bodem 7 části A její přílohy IX, musí splňovat kritéria uvedená v tomto bodě 7, tedy být pořízeny autorem, jím nebo pod jeho dohledem vyvolané, signované a číslované a počet jejich exemplářů nesmí překročit 30, s vyloučením jakéhokoli jiného kritéria, zejména posouzení jejich uměleckého charakteru příslušným vnitrostátním správcem daně.
- 2) Článek 103 odst. 1 a odst. 2 písm. a) směrnice 2006/112 ve spojení s čl. 311 odst. 1 bodem 2 této směrnice, jakož i bodem 7 části A její přílohy IX musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je vnitrostátní právní úprava dotčená v původním řízení, která omezuje uplatnění snížené sazby DPH pouze na fotografie s uměleckým charakterem, jelikož existence posledně uvedeného charakteru podléhá posouzení příslušného vnitrostátního správce daně, které není prováděno v mezích objektivních, jasných a přesných kritérií stanovených v této vnitrostátní právní úpravě, která umožňují s přesností určit fotografie, pro které uvedená právní úprava vyhrazuje uplatnění této snížené sazby, aby se tak zabránilo porušení zásady daňové neutrality.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 161, 7.5.2018.

**Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 5. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Court of Appeal - Spojené království) – AMS Neve Ltd, Barnett Waddingham Trustees, Mark Crabtree
v. Heritage Audio SL, Pedro Rodríguez Arribas**

(Věc C-172/18) ⁽¹⁾

**(„Řízení o předběžné otázce – Ochranná známka Evropské unie – Nařízení (ES) č. 207/2009 – Článek 97 odst. 5 –
Soudní příslušnost – Žaloba pro porušení práv z duševního vlastnictví – Příslušnost soudů členského státu, na
jehož území „k porušení došlo“ – Reklamy a nabídky k prodeji zobrazované na internetových stránkách
a platformách sociálních médií“)**

(2019/C 383/23)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal

Účastníci původního řízení

Žalobci: AMS Neve Ltd, Barnett Waddingham Trustees, Mark Crabtree

Žalovaní: Heritage Audio SL, Pedro Rodríguez Arribas

Výrok

Článek 97 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce [Evropské unie] musí být vykládán v tom smyslu, že majitel ochranné známky EU, který se považuje za poškozeného tím, že třetí osoba užívá bez jeho souhlasu označení totožné s touto ochrannou známkou v reklamách a nabídkách k prodeji zobrazovaných elektronickými prostředky pro výrobky totožné s těmi nebo podobné těm, pro které je uvedena ochranná známka zapsána, může podat žalobu pro porušení práv z duševního vlastnictví proti této třetí osobě u soudu pro ochranné známky EU členského státu, na jehož území se nacházejí spotřebitelé nebo podnikatelé, kterým jsou tyto reklamy nebo nabídky k prodeji určeny, a to navzdory tomu, že uvedená třetí osoba učinila rozhodnutí a opatření za účelem tohoto elektronického zobrazování v jiném členském státě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 190, 4.6.2018.

**Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 12. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Consiglio di Stato- Itálie) – Pollo del Campo S.c.a., Avi Coop Società Cooperativa Agricola (C-199/18),
C.A.F.A.R. – Società Agricola Cooperativa, Società Agricola Guidi di Roncofreddo di Guidi Giancarlo
e Nicolini Fausta (C-200/18)/Regione Emilia-Romagna, Azienda Unità Sanitaria Locale 104 di Modena,
A.U.S.L. Romagna (C-199/18 a C-200/18) a SAIGI Società Cooperativa Agricola a r.l., MA.GE.MA. Società
Agricola Cooperativa v. Regione Emilia-Romagna, A.U.S.L. Romagna (C-343/18)**

(Spojené věci C-199/18, C-200/18 a C-343/18) ⁽¹⁾

**(„Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Nařízení (ES) č. 882/2004 – Článek 27 –
Úřední kontroly krmiv a potravin – Financování – Poplatky dlužné na základě úředních kontrol –
Možnost členských států osvobodit některé kategorie hospodářských subjektů – Minimální sazba poplatků“)**

(2019/C 383/24)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobci: Pollo del Campo S.c.a., Avi Coop Società Cooperativa Agricola (C-199/18), C.A.F.A.R. – Società Agricola Cooperativa, Società Agricola Guidi di Roncofreddo di Guidi Giancarlo e Nicolini Fausta (C-200/18) a SAIGI Società Cooperativa Agricola a r.l., MA.GE.MA. Società Agricola Cooperativa (C-343/18)

Žalovaní: Regione Emilia-Romagna, Azienda Unità Sanitaria Locale 104 di Modena, A.U.S.L. Romagna (C-199/18 a C-200/18) a Regione Emilia-Romagna, A.U.S.L. Romagna (C-343/18)

Výrok

- 1) Článek 27 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat, musí být vykládán v tom smyslu, že stanoví, že členské státy mají povinnost uložit placení poplatků souvisejících s úředními kontrolami týkajícími se činností uvedených v příloze IV oddíle A a v příloze V oddíle A uvedeného nařízení rovněž provozovatelům potravinářských podniků a provozovatelům krmivářských podniků, kteří vykonávají činnosti porážky a broušení masa jako vedlejší činnosti ve vztahu ke své hlavní činnosti chovu zvířat.
- 2) Článek 27 nařízení č. 882/2004 musí být vykládán v tom smyslu, že neumožňuje členskému státu uplatňovat nižší sazby poplatků, než jsou minimální sazby stanovené v příloze IV oddíle B a v příloze V oddíle B nařízení č. 882/2004.

(¹) Úř. věst. C 240, 9.7.2018.
Úř. věst. C 268, 30.7.2018.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 5. září 2019 – Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-290/18) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem – Životní prostředí – Směrnice Rady 92/43/EHS – Volně žijící živočichové a planě rostoucí rostliny – Ochrana přírodních stanovišť volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin – Článek 4 odst. 4 – Přílohy I a II – Lokality významné pro Společenství – Neurčení – Zvláštní oblasti ochrany – Nezbytná opatření – Nepřijetí“)

(2019/C 383/25)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Costa de Oliveira a C. Hermes, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Reis Silva, H. Almeida, A. Pimenta a P. Barros da Costa, zmocněnci)

Výrok

- 1) Portugalská republika tím, že 61 lokalit významných pro Společenství, které uvedla Evropská komise v rozhodnutí 2004/813/ES ze dne 7. prosince 2004, kterým se přijímá seznam lokalit významných pro Společenství v atlantské biogeografické oblasti podle směrnice Rady 92/43/EHS, a v rozhodnutí 2006/613/ES ze dne 19. července 2006, kterým se přijímá seznam lokalit významných pro Společenství ve středomořské biogeografické oblasti podle směrnice Rady 92/43/EHS, co nejdříve a přinejmenším před uplynutím šestileté lhůty po přijetí uvedených rozhodnutí, neurčila jako zvláštní oblasti ochrany, a tím, že nepřijala nezbytná ochranná opatření splňující ekologické požadavky jednotlivých druhů stanovišť podle přílohy I

směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, a druhů podle přílohy II uvedené směrnice, vyskytujících se v lokalitách významných pro Společenství, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 4 a z čl. 6 odst. 1 uvedené směrnice.

- 2) Portugalské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 249, 16.7.2018.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 5. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Krajského soudu v Prešove - Slovensko) – TE v. Pohotovosť s.r.o.

(Věc C-331/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2008/48/ES – Ochrana spotřebitele – Spotřebitelský úvěr – Článek 10 odst. 2 písm. h) a i) a odst. 3 – Informace, které mají být uvedeny ve smlouvě – Vnitrostátní právní předpisy, které stanoví povinnost upřesnit u každé platby rozdělení mezi splácení jistiny, úroky a poplatky“)

(2019/C 383/26)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Krajský soud v Prešove

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: TE

Žalovaná: Pohotovosť s.r.o.

Výrok

- 1) Článek 10 odst. 2 písm. h) až j) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS, ve spojení s čl. 22 odst. 1 této směrnice, musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, o jakou se jedná v původním řízení, podle níž musí úvěrová smlouva upřesňovat členění jednotlivých splátek mezi případné umořování jistiny, úroky a další poplatky.
- 2) Článek 10 odst. 2 a čl. 22 odst. 1 směrnice 2008/48, jak byly vyloženy v rozsudku ze dne 9. listopadu 2016, Home Credit Slovakia (C 42/15, EU:C:2016:842), jsou použitelné na takovou úvěrovou smlouvu, o jakou se jedná v původním řízení, která byla uzavřena před vyhlášením tohoto rozsudku a před změnou vnitrostátní právní úpravy provedenou za účelem dosažení souladu s výkladem použitým v uvedeném rozsudku.

(¹) Úř. věst. C 294, 20.8.2018..

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 5. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato - Itálie) – Lombardi Srl v. Comune di Auletta, Delta Lavori SpA, Msm Ingegneria Srl

(Věc C-333/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Přezkumná řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce – Směrnice 89/665/EHS – Žaloba na neplatnost proti rozhodnutí o zadání veřejné zakázky podaná uchazečem, jehož nabídka nebyla vybrána – Incidenční žaloba úspěšného uchazeče – Přípustnost hlavní žaloby v případě opodstatněnosti incidenční žaloby“)

(2019/C 383/27)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Lombardi Srl

Žalované: Comune di Auletta, Delta Lavori SpA, Msm Ingegneria Srl

za přítomnosti: Robertazzi Costruzioni Srl

Výrok

Článek 1 odst. 1 třetí pododstavec a odst. 3 směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ze dne 11. prosince 2007, musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby byla hlavní žaloba podaná uchazečem, který má zájem na získání určité zakázky a kterému v důsledku tvrzeného porušení unijního práva v oblasti veřejných zakázek či pravidel provádějících toto právo vznikla nebo hrozí škoda, a znějící na vyloučení jiného uchazeče prohlášena za nepřipustnou na základě vnitrostátních procesních pravidel nebo judikatury, které se týkají rozhodování o vzájemných vylučovacích žalobách, bez ohledu na počet účastníků zadávacího řízení a počet účastníků, kteří podali žalobu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 285, 13.8.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 4. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Milano - Itálie) – Advokát Alessandro Salvoni v. Anna Maria Fiermonte

(Věc C-347/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Článek 53 – Osvědčení o soudním rozhodnutí v občanských a obchodních věcech uvedené v příloze I – Pravomoci soudu původu – Ověření porušení pravidel pro určení příslušnosti u spotřebitelských smluv i bez návrhu“)

(2019/C 383/28)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Milano

Účastníci původního řízení

Žalobce: Advokát Alessandro Salvoni

Žalovaná: Anna Maria Fiermonte

Výrok

Článek 53 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, ve znění nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/281 ze dne 26. listopadu 2014, ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby soud původu, který byl v případě pravomocného rozhodnutí požádán o vydání osvědčení podle tohoto článku 53, mohl i bez návrhu ověřit porušení ustanovení kapitoly II oddílu 4 tohoto nařízení s cílem informovat spotřebitele o případně zjištěném porušení a umožnit mu, aby učinil informované rozhodnutí ohledně možnosti využít opravný prostředek podle článku 45 uvedeného nařízení.

(¹) Úř. věst. C 285, 13.8.2018.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 5. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Spetsializiran nakazatelen sad - Bulharsko) – trestní řízení proti AH, PB, CX, KM, PH

(Věc C-377/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Směrnice (EU) 2016/343 – Článek 4 odst. 1 – Presumpce nevinny – Označování na veřejnosti za vinného – Dohoda státního zástupce s pachatelem trestného činu – Vnitrostátní judikatura, podle níž se uvádí totožnost obviněných osob, které takovou dohodu neuzavřely – Listina základních práv – Článek 48“)

(2019/C 383/29)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Spetsializiran nakazatelen sad

Účastníci původního trestního řízení

AH, PB, CX, KM, PH

Výrok

Článek 4 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinny a práva být přítomen při trestním řízení před soudem, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby dohoda, v níž obviněný doznává svou vinu výměnou za snížení trestu a která musí být schválena vnitrostátním soudem, výslovně jmenovala jako spolupachatele dotčeného trestného činu nejen tuto osobu, ale i další obviněné, kteří svou vinu nedoznali a je proti nim

vedeno samostatné trestní řízení, je-li jejich uvedení v této dohodě nezbytné ke kvalifikaci právní odpovědnosti osoby, která uvedenou dohodu uzavřela, a uvádí-li tato dohoda jasným způsobem, že tyto jiné osoby jsou stíhány v rámci samostatného trestního řízení a jejich vina nebyla zákonným způsobem prokázána.

(¹) Úř. věst. C 294, 20.8.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku - Polsko) – Lexitor Sp. z o.o v. Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo - Kredytowa im. Franciszka Stefczyka, Santander Consumer Bank S.A., mBank S.A.

(Věc C-383/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitelů – Smlouvy o spotřebitelském úvěru – Směrnice 2008/48/ES – Článek 16 odst. 1 – Předčasné splacení – Právo spotřebitele na snížení celkových nákladů úvěru, jež sestávají z úroku a nákladů za zbývající dobu platnosti smlouvy“)

(2019/C 383/30)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Lexitor Sp. z o.o

Žalované: Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo - Kredytowa im. Franciszka Stefczyka, Santander Consumer Bank S.A., mBank S.A.

Výrok

Článek 16 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS musí být vykládán v tom smyslu, že právo spotřebitele na snížení celkových nákladů úvěru v případě předčasného splacení úvěru zahrnuje všechny náklady, které nese spotřebitel.

(¹) Úř. věst. C 294, 20.8.2018.

**Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Juzgado de lo Social no 3 de Barcelona - Španělsko) – DW v. Nobel Plásticos Ibérica SA**

(Věc C-397/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Směrnice 2000/78/ES – Rovné zacházení v zaměstnání a povolání – Článek 2 odst. 2 písm. b) bod ii) a článek 5 – Zákaz jakékoliv diskriminace na základě zdravotního postižení – Pracovník mimořádně citlivý na pracovní rizika ve smyslu vnitrostátního práva – Existence „zdravotního postižení“ – Propuštění z objektivních důvodů na základě kritérií produktivity, mnohostrannosti uplatnění na pracovních místech podniku a nepřítomnosti v práci – Zvláštní znevýhodnění osob se zdravotním postižením – Nepřímá diskriminace – Přiměřené uspořádání – Osoba, která není kvalifikovaná, schopná ani není k dispozici, aby plnila základní funkce spojené s daným pracovním místem“)

(2019/C 383/31)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: DW

Žalovaná: Nobel Plásticos Ibérica SA

za účasti: Fondo de Garantía Salarial (Fogasa), Ministerio Fiscal

Výrok

- 1) Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, musí být vykládána v tom smyslu, že zdravotní stav pracovníka, který byl uznán za mimořádně citlivého na pracovní rizika ve smyslu vnitrostátního práva, jenž tomuto pracovníkovi nedovoluje zastávat určitá pracovní místa, jelikož by to znamenalo riziko pro jeho zdraví nebo pro jiné osoby, spadá pod pojem „zdravotní postižení“ ve smyslu této směrnice pouze tehdy, pokud tento stav způsobuje omezení schopností vyplývající především z dlouhodobého fyzického, duševního nebo psychického postižení, které v interakci s různými překážkami může bránit plnému a účinnému zapojení dotčené osoby do profesního života na rovnoprávném základě s ostatními pracovníky. Je věcí vnitrostátního soudu ověřit, zda jsou ve věci v původním řízení tyto podmínky splněny.
- 2) Článek 2 odst. 2 písm. b) bod ii) směrnice 2000/78 musí být vykládán v tom smyslu, že propuštění zdravotně postiženého pracovníka z „objektivních důvodů“ proto, že odpovídá kritériím výběru, která zohledňuje zaměstnavatel při určování osob, jež mají být propuštěny, a sice vykazuje produktivitu nižší, než je daný procentní podíl, menší mnohostrannost uplatnění na pracovních místech v podniku a vysokou míru nepřítomnosti v práci, představuje nepřímou diskriminaci na základě zdravotního postižení ve smyslu tohoto ustanovení, ledaže předtím zaměstnavatel tomuto pracovníkovi zajistil přiměřené uspořádání ve smyslu článku 5 uvedené směrnice, aby zaručil dodržení zásady rovného zacházení se zdravotně postiženými osobami, což musí ověřit vnitrostátní soud.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 294, 20.8.2018.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 5. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vilniaus apygardos administracinis teismas - Litva) – AW, BV, CU, DT v. Lietuvos valstybė, zastoupený Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba, Bendrasis pagalbos centras a Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija

(Věc C-417/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2002/22/ES – Univerzální služba a práva uživatelů týkající se sítí a služeb elektronických komunikací – Článek 26 odst. 5 – Jednotné evropské číslo tísňového volání – Poskytování informací o místě, kde se nachází volající“)

(2019/C 383/32)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Účastníci původního řízení

Žalobci: AW, BV, CU, DT

Žalovaný: Lietuvos valstybė, zastoupený Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba, Bendrasis pagalbos centras a Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija

Výrok

- 1) Článek 26 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že ukládá členským státům, pokud je to technicky proveditelné, povinnost zajistit, aby dotčené podniky bezplatně zpřístupnily orgánu vyřizujícímu tísňová volání na jednotné evropské číslo tísňového volání „112“ informace o tom, kde se volající nachází, a to jakmile je tomuto orgánu tísňové volání přepojeno, i v případě volání z mobilního telefonu bez SIM karty.
- 2) Článek 26 odst. 5 směrnice 2002/22, ve znění směrnice 2009/136, musí být vykládán v tom smyslu, že ponechává členským státům prostor pro uvážení při vymezování kritérií týkajících se přesnosti a spolehlivosti informací o místě, kde se volající na jednotné evropské číslo tísňového volání „112“ nachází, přičemž je však třeba upřesnit, že kritéria, která členské státy vymezí, musí v mezích technické proveditelnosti zajistit natolik spolehlivé a přesné určení místa, kde se volající nachází, jak je to nezbytné k tomu, aby mu mohly tísňové služby užitečně přijít na pomoc, což přísluší posoudit předkládajícímu soudu.
- 3) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že pokud je v souladu s vnitrostátním právem členského státu existence nepřímé příčinné souvislosti mezi protiprávním jednáním vnitrostátních orgánů a újmou, kterou utrpěl jednotlivec, považována za dostatečnou pro vznik odpovědnosti státu, musí být taková nepřímá příčinná souvislost mezi porušením unijního práva přičitatelným tomuto členskému státu a škodou utrpěnou jednotlivcem rovněž považována za dostatečnou pro vznik odpovědnosti uvedeného členského státu za toto porušení unijního práva.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 352, 1.10.2018.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 5. září 2019 – Evropská komise v. Italská republika(Věc C-443/18) ⁽¹⁾

*(„Nesplnění povinnosti státem – Rostlinolékařská ochrana rostlin – Směrnice 2000/29/ES – Ochrana proti zavlečení organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Evropské unie a proti jejich rozšiřování na území Unie – Článek 16 odst. 1 a 3 – Prováděcí rozhodnutí (EU) 2015/789 – Opatření proti zavlečení organismu *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) do Unie a proti jeho rozšiřování na území Unie – Článek 7 odst. 2 písm. c) – Opatření k izolaci výskytu – Povinnost neprodleně odstranit napadené rostliny ve 20 kilometrovém pásmu v rámci zamořené zóny – Článek 7 odst. 7 – Povinnost monitorování – Každoroční průzkumy – Článek 6 odst. 2, 7 a 9 – Eradikační opatření – Trvající a obecné neplnění povinnosti – Článek 4 odst. 3 SEU – Povinnost loajální spolupráce“)*

(2019/C 383/33)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: B. Eggers a D. Bianchi, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s S. Fiorentinem a G. Casellim, avvocati dello Stato)

Výrok

1) Italská republika

— tím, že v oblasti izolace výskytu nezajistila, aby byly neprodleně odstraněny alespoň všechny rostliny, o nichž bylo zjištěno, že jsou napadeny organismem *Xylella fastidiosa*, pokud se nacházejí v rámci zamořené zóny do vzdálenosti 20 km od hranice uvedené zamořené zóny se zbytkem území Unie, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 7 odst. 2 písm. c) prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2015/789 ze dne 18. května 2015 o opatřeních proti zavlečení organismu *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) do Unie a proti jeho rozšiřování na území Unie, ve znění prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2016/764 ze dne 12. května 2016, a

— tím, že v oblasti izolace výskytu nezajistila monitorování výskytu *Xylella fastidiosa* prostřednictvím každoročních průzkumů ve vhodných termínech během roku, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 7 odst. 7 tohoto prováděcího rozhodnutí.

2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.

3) Evropská komise a Italská republika ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 294, 20.8.2018.

**Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 5. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Judecătoria Constanța - Rumunsko) – R v. P**

(Věc C-468/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Příslušnost, uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech vyživovacích povinností – Nařízení (ES) č. 4/2009 – Článek 3 písm. a) a d) a článek 5 – Soud, kterému byly předloženy tři spojené věci týkající se rozvodu rodičů nezletilého dítěte, rodičovské zodpovědnosti a vyživovací povinnosti ve prospěch dítěte – Konstatování příslušnosti ve věci rozvodu a nepřislušnosti ve věci rodičovské zodpovědnosti – Příslušnost rozhodnout o návrhu na úpravu vyživovací povinnosti – Soud příslušný podle místa, kde má žalovaný obvyklé bydliště a před nímž se účastní řízení“)

(2019/C 383/34)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Judecătoria Constanța

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: R

Žalovaný: P

Výrok

Článek 3 písm. a) a d) a článek 5 nařízení Rady (ES) č. 4/2009 ze dne 18. prosince 2008 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností, musejí být vykládány v tom smyslu, že v případě, že je u soudu členského státu podán jeden návrh obsahující tři návrhová žádání, která se týkají rozvodu manželství rodičů nezletilého dítěte, rodičovské zodpovědnosti vůči tomuto dítěti a vyživovací povinnosti k tomuto dítěti, soud rozhodující o rozvodu, který se prohlásil za nepřislušný k rozhodování o návrhovém žádání týkajícím se rodičovské zodpovědnosti, je nicméně příslušný k rozhodnutí o návrhovém žádání týkajícím se vyživovací povinnosti vůči uvedenému dítěti, když je rovněž soudem místa, kde má odpůrce obvyklé bydliště, nebo soudem, před kterým se odpůrce účastní řízení, aniž namítá jeho nepřislušnost.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 381, 22.10.2018.

**Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 4. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Finanzgericht Baden-Württemberg - Německo) – GP v. Bundesagentur für Arbeit, Familienkasse Baden-
Württemberg West**

(Věc C-473/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Sociální zabezpečení – Migrující pracovníci – Pravidla Evropské unie o přepočtu měn – Nařízení (ES) č. 987/2009 – Rozhodnutí správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. H3 – Výpočet vyrovnávacího doplatku rodinných přídatků, na nějž má nárok pracovník, který má bydliště v členském státě a pracuje ve Švýcarsku – Určení referenčního data směnného kursu“)

(2019/C 383/35)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Baden-Württemberg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: GP

Žalovaná: Bundesagentur für Arbeit, Familienkasse Baden-Württemberg West

Výrok

- 1) Pokud jde o měnový přepočítání dávky na nezaopatřené dítě za účelem stanovení případné výše vyrovnávacího doplatku podle čl. 68 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 988/2009 ze dne 16. září 2009, nejsou použity a výklad článku 90 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 883/2004, jakož i rozhodnutí správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. H3 ze dne 15. října 2009 o datu, ke kterému je třeba stanovit směnné kurzy podle článku 90 nařízení č. 987/2009, dotčeny skutečností, že tato dávka je vyplácena švýcarskou institucí ve švýcarských francích.
- 2) Rozhodnutí č. H3 ze dne 15. října 2009 musí být vykládáno v tom smyslu, že při přepočtu měn přídatků na nezaopatřené dítě za účelem stanovení případné výše vyrovnávacího doplatku podle čl. 68 odst. 2 nařízení č. 883/2004, ve znění nařízení č. 988/2009, je použitelný odstavec 2 tohoto rozhodnutí.
- 3) Odstavec 2 rozhodnutí č. H3 ze dne 15. října 2009 musí být vykládán v tom smyslu, že v takové situaci, jako je situace dotčená ve sporu v původním řízení, odkazuje pojem „den, kdy instituce provedla danou operaci“, ve smyslu tohoto ustanovení, na den, k němuž příslušná instituce státu zaměstnání provede platbu dotčené rodinné dávky.

(¹) Úř. věst. C 427, 26.11.2018.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 11. září 2019 – HX v. Rada Evropské unie

(Věc C-540/18 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Omezující opatření přijatá vůči Syrské arabské republice – Opatření směřující proti předním podnikatelům působícím v Sýrii – Důkaz o opodstatněnosti zařazení na seznamy“)

(2019/C 383/36)

Jednací jazyk: bulharština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: HX (zástupce: S. Koev, advokát)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie (zástupci: I. Gurov a A. Vitro, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) HX ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.

(¹) Úř. věst. C 408, 12.11.2018.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 12. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof - Německo) – AS v. Deutsches Patent- und Markenamt

(Věc C-541/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Ochranné známky – Směrnice 2008/95/ES – Článek 3 odst. 1 písm. b) – Rozlišovací způsobilost – Kritéria pro posouzení – Označení s mřížkou (hashtag)“)

(2019/C 383/37)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: AS

Žalovaný: Deutsches Patent- und Markenamt

Výrok

Článek 3 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, musí být vykládán v tom smyslu, že rozlišovací způsobilost označení, jehož zápis jako ochranné známky je požadován, musí být zkoumána s přihlédnutím ke všem relevantním skutečnostem a okolnostem, včetně všech pravděpodobných způsobů užívání přihlášené ochranné známky. Posledně uvedené způsoby užívání odpovídají v případě neexistence jiných indicií způsobům užívání, které mohou být s ohledem na zvyklosti dotyčného hospodářského sektoru z praktického hlediska významné.

(¹) Úř. věst. C 436, 3.12.2018.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 5. září 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Baden-Württemberg - Německo) – TDK-Lambda Germany GmbH v. Hauptzollamt Lörrach

(Věc C-559/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Nařízení (EHS) č. 2658/87 – Celní unie a společný celní sazebník – Sazební zařazení zboží – Kombinovaná nomenklatura – Podpoložka 85044030 – Statické měniče – Kritéria pro zařazení – Hlavní účel“)

(2019/C 383/38)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Baden-Württemberg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: TDK-Lambda Germany GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Lörrach

Výrok

Podpoložka 85 044 030 kombinované nomenklatury uvedené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve zněních vyplývajících postupně z prováděcího nařízení Komise (EU) č. 927/2012 ze dne 9. října 2012 a z prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1001/2013 ze dne 4. října 2013, musí být vykládána v tom smyslu, že takové statické měniče, jako jsou ty, o které se jedná ve věci v původním řízení, lze do uvedené podpoložky zařadit jen tehdy, pokud je jejich hlavním účelem používání s „telekomunikačními přístroji nebo zařízeními pro automatizované zpracování dat a jejich jednotkami“, ve smyslu této podpoložky, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 436, 3.12.2018.

Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 5. září 2019 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (Chancery Division) - Spojené království] – Eli Lilly and Company v. Genentech Inc.

(Věc C-239/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora – Dodatková ochranná osvědčení pro léčivé přípravky – Nařízení (ES) č. 469/2009 – Článek 3 písm. b) – Podmínky pro získání – Registrace – Registrace udělená třetí osobě – Zjevná nepřipustnost“)

(2019/C 383/39)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (Chancery Division)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Eli Lilly and Company

Žalovaná: Genentech Inc.

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce předložená rozhodnutím High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (patents court) [Vrchní soud (Anglie a Wales), Soud lorda kancléře (patentový soud), Spojené království] ze dne 4. března 2019 je zjevně nepřipustná.

(¹) Úř. věst. C 172, 20.5.2019.

Kasační opravný prostředek podaný dne 30. ledna 2019 João Miguel Barata proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 20. listopadu 2018 ve věci T-854/16, Barata v. Parlament

(Věc C-71/19 P)

(2019/C 383/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: João Miguel Barata (zástupci: G. Pandey a D. Rovetta, advokáti, a J. Grayston, Solicitor)

Další účastník řízení: Evropský parlament

Usnesením ze dne 26. září 2019 the Soudní dvůr (devátý senát) rozhodl, že se kasační opravný prostředek zčásti odmítá jako zjevně nepřipustný a zčásti zamítá jako zjevně neopodstatněný a že João Miguel Barata ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Arbitral de pe lângă Asociația de arbitraj de pe lângă Baroul Cluj (Rumunsko) dne 25. února 2019 – KE v. LF

(Věc C-185/19)

(2019/C 383/41)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Arbitral de pe lângă Asociația de arbitraj de pe lângă Baroul Cluj

Účastníci původního řízení

Žalobce: KE

Žalovaný: LF

Usnesením ze dne 24. září 2019 prohlásil Soudní dvůr (sedmý senát) žádost o rozhodnutí o předběžné otázce za zjevně nepřipustnou a prohlásil se zjevně nepříslušným k rozhodnutí o této žádosti.

Kasační opravný prostředek podaný dne 27. května 2019 Xianhao Pan proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 21. března 2019 ve věci T-777/17, Pan v. EUIPO - Entertainment One UK (TOBBIA)

(Věc C-412/19 P)

(2019/C 383/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Xianhao Pan (zástupce: M. Oliva, avvocato)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, Entertainment One UK Ltd

Usnesením ze dne 12. července 2019 místopředseda Soudního dvora rozhodl, že se kasační opravný prostředek odmítá jako nepřipustný.

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. června 2019 společností Stada Arzneimittel AG proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 4. dubna 2019 ve věci T-804/17, Stada Arzneimittel AG v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

(Věc C-460/19 P)

(2019/C 383/43)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Stada Arzneimittel AG (zástupci: A. K. Marx, R. Kaase, J.-C. Plate, advokáti)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Usnesením ze dne 1. října 2019 Soudní dvůr Evropské unie (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) neuznal kasační opravný prostředek přijatelným a rozhodl, že navrhovatelka ponese vlastní náklady řízení.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 16. července 2019 –
XW v. Eurowings GmbH**

(Věc C-541/19)

(2019/C 383/44)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobce: XW

Žalovaná: Eurowings GmbH

Předběžná otázka

Je základem pro výpočet náhrady podle článku 7 nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾ celková trasa letu i tehdy, pokud má cestující v cílovém místě určení zpoždění o tři hodiny a více až z důvodu zpoždění/zrušení navazujícího letu, avšak s počátečním letem přistál včas, oba lety byly uskutečněny různými leteckými dopravci a lety byly objednány společně?

(¹) Úř. věst. 2004, L 46, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 16. července 2019 –
YX v. Eurowings GmbH**

(Věc C-542/19)

(2019/C 383/45)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hamburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: YX

Žalovaná: Eurowings GmbH

Předběžná otázka

Je základem pro výpočet náhrady podle článku 7 nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾ celková trasa letu i tehdy, pokud má cestující v cílovém místě určení zpoždění o tři hodiny a více až z důvodu zpoždění/zrušení navazujícího letu, avšak s počátečním letem přistál včas, oba lety byly uskutečněny různými leteckými dopravci a lety byly objednány společně?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2004, L 46, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 29. července 2019 –
PL v. Deutsche Lufthansa AG**

(Věc C-574/19)

(2019/C 383/46)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobce: PL

Žalovaná: Deutsche Lufthansa AG

Věc byla usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 23. září 2019 vyškrtnuta z rejstříku Soudního dvora.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD) (Portugalsko) dne 30. července 2019 – FRENETIKEXITO – UNIPES
PESSOAL, LDA v. Autoridade Tributária e Aduaneira**

(Věc C-581/19)

(2019/C 383/47)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně v rozhodčím řízení: FRENETIKEXITO – UNIPES

Žalovaný v rozhodčím řízení: Autoridade Tributária e Aduaneira

Předběžné otázky

- 1) Pokud, jako je tomu v projednávané věci, společnost;
 - a) má jako hlavní předmět činnosti služby sportovního tréninku a wellness, a jako vedlejší činnost zdravotnické služby zahrnující nutriční služby a poradenství, posouzení fyzické kondice, jakož i masáže;
 - b) zpřístupňuje svým zákazníkům plány zahrnující výhradně služby sportovního tréninku a plány, které kromě služeb sportovního tréninku zahrnují nutriční služby,

mají pro účely ustanovení čl. 2 odst. 1 [písm.] c) směrnice 2006/112/ES⁽¹⁾ ze dne 28. listopadu 2006] být zdravotnické služby, konkrétně nutriční služby, považovány za vedlejší činnost ke službám sportovního tréninku a wellness, s tím, že toto vedlejší plnění podléhá témuž daňovému zacházení jako hlavní činnost, nebo naopak, mají být zdravotnické služby, konkrétně nutriční služby, a služby sportovního tréninku a wellness považovány za odlišné a nezávislé, takže podléhají příslušným daňovým zacházením stanoveným pro každou z nich?
- 2) Je pro účely uplatnění osvobození podle čl. 132 odst. 1 [písm.] c) směrnice 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006] nezbytné, aby služby uvedené v daném ustanovení byly skutečně poskytnuty, nebo pro uplatnění osvobození postačuje, aby byly dané služby zpřístupněny tak, že jejich využití závisí výhradně na vůli zákazníka?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgerichts für Strafsachen Wien (Rakousko) dne 2. srpna 2019 – trestní řízení proti A***** a dalším neznámým pachatelům

(Věc C-584/19)

(2019/C 383/48)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgerichts für Strafsachen Wien

Účastníci původního trestního řízení

Žalobce: Staatsanwaltschaft Wien

Obvinění: A***** a další neznámí pachatelé

Další účastník řízení: Staatsanwaltschaft Hamburg

Předběžná otázka

Musí být pojmy „justiční orgán“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ⁽¹⁾ ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech a „státní zástupce“ ve smyslu čl. 2 písm. c) bodu i) uvedené směrnice vykládány v tom smyslu, že se vztahují i na státní zastupitelství členského státu, která jsou vystavena riziku, že při přijímání rozhodnutí o vydání evropského vyšetřovacího příkazu budou přímo či nepřímo podléhat individuálním příkazům nebo pokynům ze strany orgánů výkonné moci, jakým je například zemský ministr spravedlnost v Hamburku?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2014, L 130, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Belgie) dne 6. srpna 2019 – M.I.C.M. Mircom International Content Management & Consulting Limited v. Telenet BVBA

(Věc C-597/19)

(2019/C 383/49)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Ondernemingsrechtbank Antwerpen

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: M.I.C.M. Mircom International Content Management & Consulting Limited

Žalovaná: Telenet BVBA

Předběžné otázky

- 1) a) Musí být stažení souboru prostřednictvím sítě peer-to-peer a současné poskytnutí částí tohoto souboru („pieces“) (v poměru k celku dosud velmi fragmentárních) k nahrání („seed“) považováno za sdělování veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 ⁽¹⁾, ačkoliv tyto jednotlivé části („pieces“) jsou jako takové nepoužitelné?

Pokud ano:

- b) Existuje hranice de minimis, od níž by nahrávání („seed“) těchto částí („pieces“) představovalo sdělování veřejnosti?
- c) Je relevantní okolnost, že toto nahrávání („seed“) může probíhat automaticky [v důsledku nastavení „Torrent-Clients“ (torrentový klient)], a tedy aniž by si toho uživatel všiml?

- 2) a) Může osoba, která je smluvní držitelkou autorských práv (nebo práv s ním souvisejících), tato práva však sama nevyužívá, nýbrž pouze uplatňuje nároky na náhradu škody od domnělých porušovatelů – jejíž obchodní model tak závisí na existenci produktového pirátství, nikoliv na jeho potírání - využívat stejná práva, která kapitola II směrnice 2004/48⁽²⁾ přiznává autorům nebo držitelům licence, kteří využívají autorská práva obvyklým způsobem?
- b) Jakým způsobem mohl držitel licence v tomto případě utrpět „újmou“ (ve smyslu článku 13 směrnice 2004/48) porušením práva?
- 3) Jsou konkrétní okolnosti uvedené v první a druhé otázce relevantní v rámci zvažování zájmů mezi prosazováním práv duševního vlastnictví na straně jedné a práv a svobod zaručených Listinou, jako je respektování soukromého života a ochrana osobních údajů, na straně druhé, zejména v rámci přezkumu přiměřenosti?
- 4) Je systematická registrace a obecně další zpracování IP adres „roje“ nahrávajících („seeders“) (držitelem licence samotným a jím pověřenou třetí osobou) za všech těchto okolností odůvodněné podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů⁽³⁾, konkrétně podle jeho čl. 6 odst. 1 písm. f), odůvodněné?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti. (Úř. věst. 2001, L 167, s. 10).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví. (Úř. věst. 2004, L 157, s. 45).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Wojewódzkim Sądem Administracyjnym we Wrocławiu (Polsko) dne 9. srpna 2019 – Gmina Wrocław v. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

(Věc C-604/19)

(2019/C 383/50)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Gmina Wrocław

Žalovaný: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Předběžné otázky

- 1) Je přeměna práva stavby na vlastnické právo k nemovité věci, která vyplývá ze zákona, za okolností projednávaného případu dodáním zboží ve smyslu čl. 14 odst. 2 písm. a) ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾, které je předmětem DPH?
- 2) Je-li odpověď na první otázku záporná, je přeměna práva stavby na vlastnické právo k nemovité věci, která vyplývá ze zákona, dodáním zboží ve smyslu čl. 14 odst. 1 ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice 2006/112/ES, které je předmětem DPH?

- 3) Jedná obec při vybírání takových plateb souvisejících s přeměnou práva stavby na vlastnické právo k nemovité věci, která vyplývá ze zákona, jako jsou platby v projednávaném případě, jako osoba povinná k dani ve smyslu čl. 9 odst. 1 ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice 2006/112/ES, nebo jako orgán veřejné moci ve smyslu článku 13 směrnice 2006/112/ES?

(¹) Úř. věst. 2006, L 347, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 20. srpna 2019 – Land Nordrhein-Westfalen v. D.-H. T. jednající jako konkursní správce majetku společnosti J & S Service UG

(Věc C-620/19)

(2019/C 383/51)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: Land Nordrhein-Westfalen (Spolková země Severní Porýní-Vestfálsko)

Odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“: D.-H. T. jednající jako konkursní správce majetku společnosti J & S Service UG

Zúčastněný: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Předběžné otázky

1. Slouží čl. 23 odst. 1 písm. j) nařízení (EU) 2016/679 (¹) také ochraně zájmů finančních úřadů?
2. Pokud ano, zahrnuje formulace „vymáhání občanskoprávních nároků“ také obranu finančního úřadu vůči občanskoprávním nárokům a musí být tyto nároky již uplatněny?
3. Umožňuje ustanovení čl. 23 odst. 1 písm. e) nařízení (EU) 2016/679 upravující ochranu důležitého finančního zájmu členského státu v daňové oblasti omezení práva na přístup k údajům podle článku 15 nařízení (EU) 2016/679 pro účely obrany občanskoprávních nároků z odpůrčí žaloby podané v úpadkovém řízení proti finančnímu úřadu?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Amsterdam (Nizozemsko) dne 22. srpna 2019 –
Openbaar Ministerie v. XD**

(Věc C-625/19)

(2019/C 383/52)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Amsterdam

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Openbaar Ministerie

Odpůrce: XD

Předběžná otázka

Je třeba státního zástupce, který se účastní výkonu spravedlnosti ve vystavujícím členském státě, který jedná nezávisle při výkonu svých funkcí souvisejících přímo s vydáním evropského zatýkacího přezkumu a který vydal EZR, považovat za „vystavující justiční orgán“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV⁽¹⁾, pokud soudce ve vystavujícím členském státě přezkoumal podmínky pro vydání EZR a zejména jejich přiměřenost před skutečným rozhodnutím tohoto státního zástupce o vydání EZR?

⁽¹⁾ Rámcové rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy. (Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Amsterdam (Nizozemsko) dne 22. srpna 2019 –
Openbaar Ministerie v. YC**

(Věc C-626/19)

(2019/C 383/53)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Amsterdam

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Openbaar Ministerie

Odpůrce: YC

Předběžné otázky

- 1) Je třeba státního zástupce, který se účastní výkonu spravedlnosti ve vystavujícím členském státě, který jedná nezávisle při výkonu svých funkcí souvisejících přímo s vydáním evropského zatýkacího přezkumu a který vydal EZR, považovat za vystavující justiční orgán ve smyslu čl. 6 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV⁽¹⁾, pokud soudce ve vystavujícím členském státě přezkoumal podmínky pro vydání EZR a zejména jejich přiměřenost před skutečným rozhodnutím tohoto státního zástupce o vydání EZR?
- 2) V případě záporné odpovědi na tuto otázku: Je splněna podmínka, že rozhodnutí státního zástupce o vydání o EZR a zejména jeho přiměřenost musí být ve smyslu bodu 75 rozsudku Soudního dvora ze dne 27. května 2019 (EU:C:2019:456) přezkoumatelné takovým způsobem, který v plném rozsahu splňuje požadavky účinné soudní ochrany, pokud vyžádaná osoba po jejím skutečném předání může podat návrh na zahájení řízení, v němž může být před soudcem ve vystavujícím členském státě uplatněna neplatnost EZR a tento soudce mimo jiné přezkoumá přiměřenost rozhodnutí o vydání EZR?

⁽¹⁾ Rámcové rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy. (Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Amsterdam (Nizozemsko) dne 22. srpna 2019 – Openbaar Ministerie v. ZB

(Věc C-627/19)

(2019/C 383/54)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Amsterdam

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Openbaar Ministerie

Odpůrce: ZB

Předběžná otázka

Pokud je cílem EZR výkon trestu odnětí svobody, který byl uložen vykonatelným rozhodnutím soudce nebo soudu, zatímco EZR vydal státní zástupce, který se účastní výkonu spravedlnosti ve vystavujícím členském státě a je zajištěno, že při výkonu svých funkcí souvisejících přímo s vydáním evropského zatýkacího přezkumu jedná nezávisle, platí rovněž podmínka, aby proti rozhodnutí o vydání EZR – zejména jeho přiměřenosti – muselo být možné podat opravný prostředek, který splňuje v plném rozsahu požadavky účinné soudní ochrany?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugalsko) dne 23. srpna 2019 – PAGE International L.da v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-630/19)

(2019/C 383/55)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: PAGE International L.^{da}

Žalovaný: Autoridade Tributária e Aduaneira

Předběžná otázka

Musí být čl. 168 písm. a) a článek 176 směrnice Rady 2006/112/ES ⁽¹⁾ ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (dále jen „směrnice o DPH“), jakož i zásady neutrality DPH a proporcionality vykládány v tom smyslu, že umožňují, aby portugalský zákonodárce omezil, v čl. 21 odst. 1 písm. d) a odst. 2 písm. d) Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (zákon o dani z přidané hodnoty) [omissis], nárok na odpočet DPH odvedené za výdaje na stravování na 50 %, přestože osoba povinná k dani prokáže, že veškeré tyto výdaje byly v celém rozsahu použity na výkon její zdanitelné hospodářské činnosti?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Centrale Raad van Beroep (Nizozemsko) dne 26. srpna 2019 – Y v. CAK

(Věc C-636/19)

(2019/C 383/56)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Centrale Raad van Beroep

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Y

Odpůrce: CAK

Předběžné otázky

- 1) Musí být směrnice 2011/24/EU ⁽¹⁾ vykládána v tom smyslu, že se osoby uvedené v článku 24 nařízení (ES) č. 883/2004 ⁽²⁾, které jsou ve státě bydliště příjemci věcných dávek na účet Nizozemska, nejsou však v Nizozemsku pojištěny v rámci zákonného zdravotního pojištění, mohou ohledně náhrady nákladů souvisejících s poskytnutou zdravotní péčí odvolávat přímo na tuto směrnici?

V případě záporné odpovědi:

- 2) Vyplyvá z článku 56 SFEU, že v takové situaci, jako je situace v projednávané věci, představuje odmítnutí náhrady nákladů na zdravotní péči poskytnutou v jiném členském státě než je stát bydliště nebo stát, který je povinen vyplácet důchod, neodůvodněné omezení volného pohybu služeb?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/24/EU ze dne 9. března 2011 o uplatňování práv pacientů v přeshraniční zdravotní péči (Úř. věst. 2011, L 88, s. 45).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. 2004, L 166, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 9. září 2019 společností Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 28. června 2019 ve věci T-741/16, Changmao Biochemical Engineering v. Komise

(Věc C-666/19 P)

(2019/C 383/57)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (zástupce: K. Adamantopoulos a P. Billiet, avocats)

Další účastníci řízení: Evropská komise a Hyet Sweet

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 28. června 2019 ve věci T-741/16 v plném rozsahu,
- vyhověl návrhovým žádáním předneseným navrhovatelkou v žalobě před Tribunálem a zrušil napadené nařízení (¹) v rozsahu, v němž se týká navrhovatelky, v souladu s článkem 61 statutu Soudního dvora, a
- uložil žalované a vedlejší účastnici v řízení před Tribunálem náhradu nákladů vynaložených navrhovatelkou v rámci kasačního opravného prostředku, jakož i v rámci řízení před Tribunálem ve věci T-741/16.

Podpůrně navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

- vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl o druhé části prvního žalobního důvodu,
- ještě podpůrněji, vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl o jakémkoliv jiném žalobním důvodu navrhovatelky v rozsahu, v němž to stav řízení odůvodní, a

— rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka uplatňuje na podporu svého kasačního opravného prostředku pět důvodů.

První důvod kasačního opravného prostředku: konstatování Tribunálu v bodech 54, 64 až 67, 69 a 70, 78 až 80, 87, 93, 97 a 98 napadeného rozsudku, podle nichž nebylo účetnictví navrhovatelky vedeno podle mezinárodních účetních standardů („IAS“) a porušuje tak čl. 2 odst. 7 písm. c) druhou odrážku základního nařízení⁽¹⁾, jsou stížena zjevnými pochybeními při uplatňování práva a zkrslují skutečnosti. Mimoto se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že odmítl zkoumat argument navrhovatelky založený na čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážce základního nařízení.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku: konstatování Tribunálu v bodech 113, 115 až 118, 125, 126 a 128 až 130 napadeného rozsudku, podle nichž Komise neporušila čl. 2 odst. 7 písm. a), čl. 6 odst. 8 a čl. 9 odst. 4 základního nařízení, jakož i svou povinnost řádné péče a řádné správy tím, že opomenula vyžádat si a přezkoumat podrobný seznam vývozu výrobce z obdobné země, jsou stížena zjevnými pochybeními při uplatňování práva a zkrslují skutečnosti.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku: konstatování Tribunálu v bodech 141 až 144, 152, 153 a 155 až 162 napadeného rozsudku, podle nichž Komise neporušila čl. 2 odst. 10 a čl. 9 odst. 4 základního nařízení, čl. 2 odst. 4 antidumpingové dohody WTO, jakož i svou povinnost řádné péče a zásadu řádné správy tím, že odmítla upravit běžnou hodnotu a vývozní cenu navrhovatelky pro účely výpočtu dumpingové marže, jsou stížena zjevnými pochybeními při uplatňování práva a zkrslují skutečnosti.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku: konstatování Tribunálu v bodech 148 a 150 napadeného rozsudku, podle nichž Komise neporušila čl. 3 odst. 2 a 3 a čl. 9 odst. 4 základního nařízení, zásadu řádné správy a svou povinnost řádné péče tím, že neupravila úroveň cen výrobců v Unii, která nepůsobí újmu, na základě rozdílů v doplňkových službách, nákladech na balení a poplatků za patenty a know-how placených výrobním odvětvím Unie, jsou stížena zjevnými pochybeními při uplatňování práva a zkrslují skutečnosti.

Pátý důvod kasačního opravného prostředku: konstatování Tribunálu v bodech 189 až 191, 194, 200, 201 a 203 až 206 napadeného rozsudku, podle nichž Komise neporušila čl. 2 odst. 7 písm. a), čl. 2 odst. 10, čl. 3 odst. 2, 3 a 5, čl. 6 odst. 8 a čl. 9 odst. 4 základního nařízení, zásadu řádné správy a svou povinnost řádné péče tím, že nedbala na to, aby náklady vynaložené výrobním odvětvím Unie za suroviny pocházející od jeho dodavatele ve spojení byly stanoveny na základě tržních podmínek, aniž by vyžadovala vyplnění dotazníku dodavatelem ve spojení, jsou stížena zjevnými pochybeními při uplatňování práva a zkrslují skutečnosti.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1247 ze dne 28. července 2016 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla z dovozu aspartamu pocházejícího z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2016, L 204, s. 92).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21).

Kasační opravný prostředek podaný dne 9. září 2019 BP proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 11. července 2019 ve věci T-838/16, BP v. Agentura Evropské unie pro základní práva

(Věc C-669/19 P)

(2019/C 383/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): BP (zástupkyně: E. Lazar, advokátka)

Další účastnice řízení: Agentura Evropské unie pro základní práva (FRA)

Návrhová žádání

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil body 1, 3 a 4 výroku napadeného rozsudku, a v důsledku toho
- přiznal navrhovatelce přiměřenou náhradu utrpěné morální a majetkové újmy;
- přiznal navrhovatelce přiměřenou náhradu za důsledky pomlouvačných prohlášení, která vůči ní učinila FRA, a za poškození její profesní a osobní dobré pověsti;
- uložil FRA náhradu nákladů řízení v prvním stupni i řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

- 1) První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení přípustnosti nového důvodu a důkazů předložených podle článku 85 jednacího řádu; z porušení práva být vyslechnut; z neexistence spravedlivého procesu, z porušení zásady účinné právní ochrany, která je stanovena v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie; z omezení práv a porušení článku 52 Listiny základních práv Evropské unie.
- 2) Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení bodů 112, 115 až 117, 126, 140 až 142 žaloby navrhovatelky na náhradu škody způsobené údajným porušením čl. 2 odst. 3 nařízení 1049/2001 ⁽¹⁾, porušením článku 8 EULP a porušením bodů 63 až 65 rozsudku ve věci *Bavarian Lager* ⁽²⁾; z porušení povinnosti uvést odůvodnění, pokud jde o původní částečné zpřístupnění *erga omnes* a následné úplné zpřístupnění osobních údajů navrhovatelky; z porušení právní rovnováhy zavedené unijním normotvůrcem mezi nařízením 1049/2001 a nařízením 45/2001 ⁽³⁾; a z porušení rozsudku ve věci *Bavarian Lager*.
- 3) Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článků 134 a 135 jednacího řádu a porušení povinnosti uvést odůvodnění, z porušení judikatury týkající se nákladů řízení; z omezení práv a z porušení článku 52 Listiny základních práv Evropské unie.
- 4) Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článku 66 jednacího řádu; zamítnutí žádosti o nezveřejnění některých citlivých údajů v rozsudku T-838/16; následného nepřiměřeného rozsahu rozsudku; jakož i z protiprávního složení pátého senátu bez možnosti rozšíření senátu nebo účinného hlasování.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43).

⁽²⁾ Rozsudek ze dne 29. června 2010. Komise v. *Bavarian Lager* (C-28/08 P, ECLI:EU:C:2010:378).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 2001, L 8, s. 1).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 20. září 2019 Sony Corporation, Sony Electronics, Inc proti
rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 12. července 2019 ve věci T-762/15, Sony a
Sony Electronics v. Komise**

(Věc C-697/19 P)

(2019/C 383/59)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Sony Corporation, Sony Electronics, Inc (dále jen „Sony“ nebo „navrhovatelky“) (zástupci: N. Levy, avocat, R. Snelders, avocat, E.M. Kelly, Solicitor)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelky“) navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek;
- vyhověl návrhovým žádáním uplatněným v prvním stupni;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení včetně nákladů vynaložených v řízení v prvním stupni.

Podpůrně, pokud by stav řízení nedovoloval ve věci rozhodnout, navrhovatelky navrhují, aby Soudní dvůr:

- vrátil věc Tribunálu;
- rozhodl, že o nákladech vynaložených v řízení v prvním stupni a v řízení o kasačním opravném prostředku se rozhodne později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku se navrhovatelky dovolávají čtyř důvodů.

První důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál pochybil, pokud nahradil odůvodnění předmětného rozhodnutí [rozhodnutí Komise ve věci AT.39639 – Optické diskové jednotky C(2015) 7135 final] vlastním odůvodněním.

- Rozhodnutí bylo založeno na zjištění, že se navrhovatelky podílely na „několika samostatných protiprávních jednáních“, které bylo možno považovat za jediné a trvalé protiprávní jednání. Tribunál připustil, že ne všechny individuální kontakty uvedené v rozhodnutí byly prokázány.
- Neprokázané kontakty nemohou představovat porušení čl. 101 odst. 1 SFEU. Tribunál nicméně potvrdil závěr učiněný v rozhodnutí týkající se jediného a trvalého protiprávního jednání, a to na základě těchto neprokázaných kontaktů tvořících část „souboru důkazů“, ze kterých Komise mohla vycházet. Tím, že Tribunál nahradil odůvodnění rozhodnutí vlastním odůvodněním, dopustil se nesprávného právního posouzení.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, pokud potvrdil závěr o účasti na jediném a trvalém protiprávním jednání po uvedené dobu, a to na základě menšího počtu kontaktů, než bylo vymezeno v rozhodnutí.

- Tribunál nesprávně rozhodl, že se Sony trvalým způsobem podílela na údajném protiprávním jednání v období od 23. srpna 2004 do 15. září 2006, a to i přesto, že připustil, že pro přibližně osmiměsíční období Komise neprokázala žádné protisoutěžní kontakty, na kterých by se Sony podílela.
- Odůvodnění Tribunálu je vnitřně rozporné, jelikož tento soud na jedné straně připustil, že po dobu více než šesti měsíců nedocházelo k žádným prokázaným kontaktům, na kterých by se Sony podílela, ale na druhé straně konstatoval, že se tyto kontakty uskutečňovaly každé „dva nebo tři měsíce“.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, pokud posoudil jediné trvalé protiprávní jednání tak, že je nutně tvořeno souborem samostatných protiprávních jednání.

- Tribunál nekonstatoval, že Komise porušila právo Sony na obhajobu, ačkoli v rozhodnutí uvedla – aniž to předtím zmínila v oznámení námitek – že tvrzené jednání nepředstavuje jediné a trvalé protiprávní jednání, nýbrž několik samostatných protiprávních jednání.
- Tribunál nesprávně konstatoval, že Komise přiměřeně odůvodnila svůj závěr, že se Sony dopustila několika samostatných protiprávních jednání.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, porušil zásady rovného zacházení a proporcionality a nedodržel povinnost uvést odůvodnění, jelikož potvrdil pokutu uloženou Sony na základě stejných příjmů, jaké tvořily základ pro samostatnou pokutu uloženou Lite-On.

- Tribunál porušil zásadu vyplývající z pokynů pro výpočet pokut, podle které by hodnota prodeje měla „odrážet hospodářský význam protiprávního jednání“ a „relativní podíl každého podniku na protiprávním jednání“, a dále porušil zásady rovného zacházení a proporcionality.
- Tribunál porušil povinnost uvést odůvodnění, jelikož se řádně nevypořádal s argumentem, že dvojnásobným započtením vzrostl hospodářský význam protiprávního jednání.
- Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když odmítl argument navrhovatelek, že Komise nezdůvodnila, proč se odchýlila od svojí ustálené praxe.

Kasační opravný prostředek podaný dne 20. září 2019 Sony Optiarc, Inc, Sony Optiarc America, Inc proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 12. července 2019 ve věci T-763/15, Sony Optiarc, Sony Optiarc America v. Komise

(Věc C-698/19 P)

(2019/C 383/60)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Sony Optiarc, Inc, Sony Optiarc America, Inc (dále jen „Sony“ nebo „navrhovatelky“) (zástupci: N. Levy, advokát, R. Snelders, advokát, E.M. Kelly, Solicitor)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelky“) navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek;
- vyhověl návrhovým žádáním předloženým v prvním stupni,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení včetně nákladů řízení v prvním stupni.

Podpůrně, pokud by stav řízení neumožnil Soudnímu dvoru rozhodnout ve věci, navrhovatelky navrhují, aby Soudní dvůr

- vrátil věc zpět Tribunálu;
- rozhodl, že o nákladech řízení v prvním stupni a odvolacího řízení se rozhodne později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelky na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňují čtyři důvody kasačního opravného prostředku.

První důvod kasačního opravného prostředku vycházející ze skutečnosti, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, jelikož svým odůvodněním nahradil odůvodnění napadeného rozhodnutí [rozhodnutí Komise ve věci AT.39639 – Optické diskové jednotky, C(2015) 7135 final].

- Napadené rozhodnutí je založeno na závěru, že se navrhovatelky podílely na „několika samostatných protiprávních jednáních“, která mohla být považována rovněž za jediné a trvající protiprávní jednání. Tribunál připustil, že v napadeném rozhodnutí nebyly prokázány všechny uvedené kontakty.

— Nепrokázané kontakty nelze považovat za porušení čl. 101 odst. 1 SFEU. Tribunál však potvrdil zjištění v napadeném rozhodnutí v rozsahu, v němž konstatovalo existenci jediného a trvajících protiprávního jednání na základě těchto neprokázaných kontaktů, které tvoří část souboru „nepřímých důkazů, které mohly být zohledněny a posouzeny jako celek“. Tribunál se tím, že nahradil odůvodnění napadeného rozhodnutí svým odůvodněním, dopustil nesprávného právního posouzení.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vycházející ze skutečnosti, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, jelikož potvrdil závěr o účasti na jediném a trvajícím protiprávním jednání, a to na základě menšího počtu kontaktů než byly kontakty uvedené v napadeném rozhodnutí.

— Tribunál nesprávně rozhodl, že se Sony Optiarc pokračujícím způsobem podílela na údajném protiprávním jednání v období od 25. července 2007 do 29. října 2008, i když připustil existenci přibližně pětíměsíčního období, kdy Komise nemohla prokázat protisoutěžní kontakty, které by zahrnovaly Sony Optiarc.

— Odůvodnění Tribunálu obsahuje nesrovnalosti, jelikož připustil, že během přibližně pětíměsíčního období nebyly prokázány kontakty, které by zahrnovaly Sony Optiarc, avšak současně konstatoval, že „nejdelší období bez kontaktu bylo jen 3 měsíce“ a že „většinu kontaktů od sebe dělil pouze jeden měsíc“.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku vycházející ze skutečnosti, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, jelikož měl za to, že jedině a trvajícím protiprávním jednáním spočívalo nezbytně v souboru samostatných protiprávních jednání.

— Tribunál nekonstatoval, že Komise porušila práva na obhajobu společnosti Sony Optiarc bez ohledu na závěr, k němuž dospěla Komise v napadeném rozhodnutí – bez předchozího uvedení v oznámení námitek –, že údajné jednání představuje nejen jediné a trvajícím protiprávním jednání, nýbrž i několik samostatných protiprávních jednání.

— Tribunál nesprávně rozhodl, že Komise odůvodnila dostatečně svá zjištění, podle nichž se Sony Optiarc dopustila několik samostatných protiprávních jednání.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vycházející ze skutečnosti, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, porušil zásadu rovného zacházení a proporcionality a že rozsudek je stížen vadou spočívající v nedostatečném odůvodnění, jelikož potvrdil pokutu uloženou společnosti Sony Optiarc, a to na základě stejných příjmů, které tvořily základ pro určení samostatné pokuty uložené společnosti Quanta.

— Tribunál porušil zásadu vyplývající z pokynů pro výpočet pokut, podle níž hodnota prodejů „musí odrážet ekonomický význam protiprávního jednání“ a „relativní váhu každého podniku, který se podílel na protiprávním jednání“ a porušil zásadu rovnosti a proporcionality.

— Tribunál nesplnil svou povinnost uvést odůvodnění, jelikož neodpověděl na argument, podle něhož toto dvojí započítání vedlo ke zvýšení hospodářského významu protiprávního jednání.

— Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, jelikož odmítl argument navrhovatelek, podle něhož Komise neodůvodnila svůj odklon od ustálené praxe.

Kasační opravný prostředek podaný dne 20. září 2019 Toshiba Samsung Storage Technology Corp., Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 12. července 2019 ve věci T-8/16, Toshiba Samsung Storage Technology, Toshiba Samsung Storage Technology Korea v. Komise

(Věc C-700/19 P)

(2019/C 383/61)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Toshiba Samsung Storage Technology Corp., Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. (dále jen „navrhovatelky“) (zástupci: M. Bay, advokát, J. Ruiz Calzado, abogado, A. Aresu, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání navrhovatele

Navrhovatelky navrhují, aby Soudní dvůr:

- napadený rozsudek zrušil;
- zrušil rozhodnutí Komise ve věci COMP/39.639 – Optické diskové jednotky v rozsahu, v němž se týká navrhovatelek;
- zrušil či snížil pokutu, která jim byla uvedeným rozhodnutím uložena;
- uložil Komisi náhradu všech nákladů řízení vynaložených v prvním stupni a v řízení o kasačním opravném prostředku; a
- přijal jakákoli opatření, která bude považovat za vhodná za okolností projednávané věci.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládají navrhovatelky čtyři důvody kasačního opravného prostředku.

První důvod kasačního opravného prostředku: nesprávné právní posouzení první, druhé a třetí části prvního žalobního důvodu podaného v řízení v prvním stupni, které spočívá v porušení podstatných formálních náležitostí a práv na obhajobu.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku: nesprávné právní posouzení při stanovení právního měřítka pro konstatování existence jediného a trvajících protiprávního jednání.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku: porušení práv na obhajobu a chybné právní kritérium.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku: porušení podstatných formálních náležitostí; nedostatečné odůvodnění na podporu odmítnutí první části druhého žalobního důvodu (nedostatek pravomoci) v řízení v prvním stupni; pochybení při právním zkoumání přípustnosti důkazů.

Kasační opravný prostředek podaný dne 20. září 2019 Silver Plastics GmbH & Co. KG a Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 11. července 2019 ve věci T-582/15, Silver Plastics GmbH & Co. KG a Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG v. Evropská komise

(Věc C-702/19 P)

(2019/C 383/62)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Silver Plastics GmbH & Co. KG (zástupci: M. Wirtz a S. Möller, Rechtsanwälte), Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG (zástupce: C. Karbaum, Rechtsanwalt)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelky“) navrhují, aby Soudní dvůr:

1. napadený rozsudek zrušil a vrátil věc k novému projednání Tribunálu;
2. podpůrně zrušil napadený rozsudek a sporné rozhodnutí týkající se navrhovatelky Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG a navrhovatelce Silver Plastics GmbH & Co. KG snížil uloženou pokutu;
3. podpůrně zrušil napadený rozsudek a snížil pokutu, která byla navrhovatelkám uložena společně a nerozdílně;
4. uložil Komisi náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku a řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Prostřednictvím prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky Tribunálu vytýkají porušení čl. 6 odst. 3 SEU, čl. 6 odst. 1 EÚLP, jakož i čl. 47 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie ve spojení se zásadou bezprostřednosti.

Tribunál navzdory několika návrhům navrhovatelek v rozporu s procesními předpisy opominul předvolat k výslechu pana W., jenž představuje podstatný zdroj žádosti soutěžitele L. o shovívavost, která byla zohledněna v nespěch navrhovatelek, a osobně jej vyslechnout. Tribunálem mimoto výpovědi pana W., které písemně předložily navrhovatelky a které odporují žádosti o shovívavost, kvalifikovat paušálně jako nevěrohodné, aniž by pana W. v této souvislosti vyslechl. Podle zásady bezprostřednosti dokazování byl Tribunál povinen pana W. předvolat a (bezprostředně) jej osobně v této souvislosti vyslechnout.

Prostřednictvím druhého důvodu kasačního opravného prostředku se navrhovatelky odvolávají na porušení práva na konfrontaci zakotveného v čl. 6 odst. 1 [ve spojení s odst. 3 písm. d)] EÚLP, kterého se podle nich dopustil Tribunál.

Tribunál odmítl provést navrhovatelkami opakovaně navrhovaný konfrontační výslech pana W. jako relevantního zdroje žádosti o shovívavost, která byla zohledněna v nespěch navrhovatelek. Tribunál v rozporu s procesními předpisy posoudil věrohodnost výpovědi pana W. v žádosti o shovívavost, aniž by poskytl možnost konfrontace a odsouzení navrhovatelek odůvodnil především na základě těchto výpovědí, aniž by existovaly legitimní důvody pro omezení práva na konfrontaci.

Prostřednictvím třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky uplatňují porušení zásady rovnosti zbraní podle čl. 6 odst. 3 písm. d) EÚLP.

Tribunál podle navrhovatelek navzdory několika jejich návrhům v rozporu s procesními předpisy opominul vyslechnout pana W. jako svědka svědčícího ve prospěch navrhovatelek, ačkoliv se Komise s panem W., jakožto relevantním zdrojem v souvislosti s žádostí o shovívavost, setkala v předcházejícím řízení o uložení pokuty, aniž by o tom byly navrhovatelky informovány, z účasti na tomto setkání byly navrhovatelky vyloučeny a o tomto setkání nebyl pořízen protokol. Také odmítnutím osobního výslechu dalších svědků ve prospěch navrhovatelek, jež navrhovatelky navrhovaly, byla porušena rovnost zbraní zaručená navrhovatelkám.

Prostřednictvím čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku se navrhovatelky dovolávají porušení povinnosti uvést odůvodnění podle článku 36 statutu Soudního dvora ve spojení s čl. 53 odst. 1 tohoto statutu, neboť jim není jasné (i) z čeho vyvozuje Tribunál (pozitivní) účast na kontaktech, které jsou údajně v rozporu s právem hospodářské soutěže, (ii) proč hodnotí (písemné) výpovědi pana W. ve prospěch navrhovatelek jako nevěrohodné, (iii) z jakých konkrétních důvodů odmítl přiznat právo na konfrontaci.

Pátý důvod kasačního opravného prostředku vychází z údajného porušení čl. 23 odst. 3 nařízení (ES) č. 1/2003⁽¹⁾ z důvodu extenzivní domněnky Tribunálu o jediném pokračujícím protiprávním jednání.

Podle zjištění Tribunálu se navrhovatelky nepodílely po celou dobu předpokládaného období trvání protiprávního jednání na jednáních v rozporu s právem hospodářské soutěže týkajících se všech výrobků.

Prostřednictvím šestého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky uplatňují porušení čl. 23 odst. 2 první a druhé věty nařízení č. 1/2003.

Tribunál vycházel z právního hlediska nesprávně z hospodářské jednotky tvořené navrhovatelkami, a proto z právního hlediska nesprávně zahrnul obraty navrhovatelky Silver Plastics GmbH & Co. KG do výpočtu pokuty, ačkoliv navrhovatelky prokázaly, že neexistuje žádný určitý vliv navrhovatelky Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG na navrhovatelku Silver Plastics GmbH & Co. KG a vyvrátily tak domněnku hospodářské jednotky uplatněnou Tribunálem.

Prostřednictvím šestého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky vytýkají nesprávný výpočet pokuty podle čl. 23 odst. 2 druhý pododstavec nařízení č. 1/2003, protože Tribunál při výpočtu pokuty zahrnul nesprávně obraty bývalé dceřiné společnosti navrhovatelky Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG. Pokuta tak přesahuje zákonem stanovenou horní hranici 10 % obratu podniku, jemuž se ukládá pokuta.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 20. září 2019 CCPL - Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC a další proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 11. července 2019 ve věci T-522/15, CCPL a další v. Komise

(Věc C-706/19 P)

(2019/C 383/63)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: CCPL - Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o. (zástupci: S. Bariatti, E. Cucchiara, A. Cutrupi, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelky“) navrhují, aby Soudní dvůr:

- V rozsahu uvedeném v kasačním opravném prostředku zrušil napadený rozsudek, a v důsledku toho zrušil napadený rozsudek v části, která se týká pokut uložených navrhovatelkám za porušení čl. 23 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003⁽¹⁾, jakož i zásad proporcionality a vhodnosti;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňují navrhovatelky následující důvody:

1. První důvod kasačního opravného prostředku – nesprávné právní posouzení, chybějící nebo nedostatečné odůvodnění ve vztahu k výtkám týkajícím se „odpovědnosti mateřské společnosti“.

V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že napadený rozsudek je stížen nesprávným právním posouzením a chybějícím nebo nedostatečným odůvodněním, pokud jde o skutečnost, že Tribunál uznal odpovědnost holdingové společnosti skupiny, zatímco zprostředkovatelská společnost, která vlastnila společnost, jež se podílely na protiprávním jednání, nebyla považována za odpovědnou.

2. Druhý žalobní důvod – zjevně nesprávné skutkové a právní posouzení, pokud jde o údajné porušení článku 23 nařízení č. 1/2003.

V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když zamítl žalobní důvod týkající se nesprávného použití hranice 10 % stanovené v čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003, jelikož Komise použila tuto hranici na odlišný obrat, než je konsolidovaný obrat vypočítaný na základě pravidel pro konsolidaci stanovených Unií. Kromě toho navrhovatelky tvrdí, že Tribunál nedodržel zásady proporcionality a vhodnosti tím, že vyhradil nepřijatelné odlišné zacházení pro účely výpočtu konsolidovaného obratu uvedeného v čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003 odvětvím činností, které budou s konečnou platností postoupeny nebo pronajaty z důvodu údajně rozdílné hospodářské a podstatné účinnosti.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1).

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. září 2019 – Polsko v. Komise

(Věc T-883/16) ⁽¹⁾

(„Vnitřní trh se zemním plynem – Směrnice 2009/73/ES – Rozhodnutí Komise, kterým se schvaluje změna podmínek pro vynětí pravidel provozování plynovodu OPAL týkajících se přístupu třetích osob a regulace sazeb z působnosti unijních předpisů – Článek 36 odst. 1 směrnice 2009/73 – Zásada energetické solidarity“)

(2019/C 383/64)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupci: B. Majczyna, K. Rudzińska a M. Kawnik, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupkyně: O. Beynet a K. Herrmann, zmocněnkyně)

Vedlejší účastnice podporující žalobkyni: Lotyšská republika (zástupkyně: I. Kucina, G. Bambāne a V. Soņeca, zmocněnkyně), Litevská republika (zástupci: původně D. Kriauciūnas, R. Dzikovič a R. Krasuckaitė, poté R. Dzikovič, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Spolková republika Německo (zástupci: původně T. Henze a R. Kanitz, poté R. Kanitz, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2016) 6950 final ze dne 28. října 2016 o přezkumu podmínek stanovených směrnicí 2003/55/ES pro výjimku z pravidel týkajících se přístupu třetích osob a regulace sazeb udělenou plynovodu OPAL.

Výrok

- 1) *Rozhodnutí Komise C(2016) 6950 final ze dne 28. října 2016 o přezkumu podmínek stanovených směrnicí 2003/55/ES pro výjimku z pravidel týkajících se přístupu třetích osob a regulace sazeb udělenou plynovodu OPAL se zrušuje.*
- 2) *Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Polskou republikou.*
- 3) *Spolková republika Německo, Lotyšská republika a Litevská republika ponесou vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 38, 6.2.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 11. září 2019 – Topor-Gilka a WO Technopromexport v. Rada(Spojené věci T-721/17 a T-722/17) ⁽¹⁾

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny – Zmrazení finančních prostředků – Povinnost uvést odůvodnění – Nesprávné posouzení“)

(2019/C 383/65)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce ve věci T-721/17: Sergej Topor-Gilka (Moskva, Rusko) (zástupce: N. Meyer, advokát)

Žalobkyně ve věci T-722/17: OOO WO Technopromexport (Moskva, Rusko) (zástupce: N. Meyer, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: J.-P. Hix a E. Salia, zmocněnci)

Vedlejší účastnice řízení podporující žalovanou: Spolková republika Německo (zástupci: původně T. Henze, J. Möller a R. Kanitz, poté J. Möller a R. Kanitz, zmocněnci), Evropská komise (zástupci: L. Baumgart, M. Kellerbauer, T. Ramopoulos a E. Schmidt, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/1418 ze dne 4. srpna 2017, kterým se mění rozhodnutí 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2017, L 203 I, s. 5), rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/392 ze dne 12. března 2018, kterým se mění rozhodnutí 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2018, L 69, s. 48), a rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/1237 ze dne 12. září 2018, kterým se mění rozhodnutí 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2018, L 231, s. 27).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Sergej Topor-Gilka a OOO WO Technopromexport ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.
- 3) Spolková republika Německo a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 424, 11.12.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. září 2019 – Trasys International a Axianseu – Digital Solutions v. EASA(Věc T-741/17) ⁽¹⁾

(„Veřejné zakázky na služby – Zadávací řízení – Služby správy počítačových aplikací a infrastruktury – Odmítnutí nabídky uchazeče a zadání zakázky jiným uchazečům – Povinnost uvést odůvodnění – Posouzení existence neobvykle nízkých nabídek – Vlastnosti a relativní výhody přijatých nabídek – Žádost o odůvodnění podaná uchazečem, který se nenachází v situaci zakládající vyloučení a jehož nabídka splňuje požadavky zadávací dokumentace“)

(2019/C 383/66)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Trasys International EEIG (Brusel, Belgie) a Axianseu – Digital Solutions SA (Lisabon, Portugalsko) (zástupci: L. Masson a G. Tilman, advokáti)

Žalovaná: Evropská agentura pro bezpečnost letectví (zástupci: S. Rostren, E. Tellado Vásquez a H. Köppen, zmocněnci, ve spolupráci s V. Ostem, M. Vanderstraetenem a F. Tulkensem, advokáty)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí EASA ze dne 28. srpna 2017, kterým byla odmítnuta nabídka předložená konsorciem žalobců v rámci zadávacího řízení EASA.2017.HVP.08, týkajícího se veřejné zakázky na služby spočívající ve správě počítačových aplikací a infrastruktury v Kolíně nad Rýnem (Německo), a zakázka byla na základě kaskádového systému zadána třem dalším uchazečům.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropské agentury pro bezpečnost letectví (EASA) ze dne 28. srpna 2017, kterým byla odmítnuta nabídka předložená konsorciem sdružení TRASY International EEIG a společnosti Axianseu – Digital Solutions SA v rámci zadávacího řízení EASA.2017.HVP.08, týkajícího se veřejné zakázky na služby spočívající ve správě počítačových aplikací a infrastruktury v Kolíně nad Rýnem (Německo), a zakázka byla na základě kaskádového systému zadána třem dalším uchazečům, se zrušuje.
- 2) EASA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 13, 15.1.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. září 2019 – BO v. Soudní dvůr Evropské unie(Věc T-50/18) ⁽¹⁾

(„Veřejné zakázky na služby – Zadávací řízení – Zadávací řízení Soudního dvora Evropské unie – Externí překladatelé – Výběrové řízení – Odmítnutí nabídky uchazeče – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení“)

(2019/C 383/67)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: BO (zástupkyně: E. Kleani, advokátka)

Žalovaný: Soudní dvůr Evropské unie (zástupci: J. Inghelram, Á. Almendros Manzano a V. Hanley-Emilsson, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Soudního dvora ze dne 23. listopadu 2017, kterým byla odmítnuta nabídka žalobkyně za účelem uzavření rámcové smlouvy na překlady právních textů z německého do řeckého jazyka

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) BO se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 134, 16.4.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. září 2019 – BP v. Soudní dvůr Evropské unie

(Věc T-51/18) (¹)

(„Veřejné zakázky na služby – Zadávací řízení – Zadávací řízení Soudního dvora Evropské unie – Externí překladatelé – Výběrové řízení – Odmítnutí nabídky uchazeče – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení“)

(2019/C 383/68)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: BP (zástupkyně: S. Tassi, advokátka)

Žalovaný: Soudní dvůr Evropské unie (zástupci: J. Inghelram, Á. Almendros Manzano a V. Hanley-Emilsson, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Soudního dvora ze dne 23. listopadu 2017, kterým byla odmítnuta nabídka žalobkyně za účelem uzavření rámcové smlouvy na překlady právních textů z německého do řeckého jazyka

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) BP se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 134, 16.4.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. září 2019 – BQ v. Soudní dvůr Evropské unie(Věc T-66/18) ⁽¹⁾

(„Veřejné zakázky na služby – Zadávací řízení – Zadávací řízení Soudního dvora Evropské unie – Externí překladatelé – Výběrové řízení – Odmítnutí nabídky uchazeče – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení“)

(2019/C 383/69)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: BP (zástupkyně: E. Kleani, advokátka)

Žalovaný: Soudní dvůr Evropské unie (zástupci: J. Inghelram, Á. Almendros Manzano a V. Hanley-Emilsson, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Soudního dvora ze dne 23. listopadu 2017, kterým byla odmítnuta nabídka žalobkyně za účelem uzavření rámcové smlouvy na překlady právních textů z německého do řeckého jazyka

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) BQ se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 134, 16.4.2018.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 19. srpna 2019 – BASF v. Komise

(Věc T-472/19 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních – Léčivý přípravek – Registrace – Ethylestery omega-3 kyselin – Neexistence naléhavosti“)

(2019/C 383/70)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: BASF AS (Oslo, Norsko) (zástupci: E. Wright, A. Rusanov a H. Boland, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Haasbeek a A. Sipos, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na předběžné opatření na základě článků 278 a 279 SFEU spočívající v odkladu vykonatelnosti prováděcího rozhodnutí Komise ze dne 6. června 2019 týkajícího se, v rámci článku 31 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES, registrací humánních léčivých přípravků obsahujících „ethylestery omega-3 kyselin“ pro perorální podání v rámci sekundární prevence po infarktu myokardu [C(2019)4336 final].

Výrok

- 1) *Návrh na předběžné opatření se zamítá.*
- 2) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

Žaloba podaná dne 14. srpna 2019 – Oltchim v. Komise**(Věc T-565/19)**

(2019/C 383/71)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Oltchim SA (Râmnicu Vâlcea, Rumunsko) (zástupci: C. Arhold, L.-A. Bondoc a S. Petrisor, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil články 1 a 3 až 7 rozhodnutí Komise ze dne 17. prosince 2018 o státní podpoře SA.36086 (2016/C) (ex 2016/NN), kterou poskytlo Rumunsko společnosti Oltchim SA (¹),
- přiznal žalobkyni náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně devět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod se týká nevymáhání dluhů rumunským úřadem pro správu státního majetku a vychází ze zjevně nesprávného posouzení, k němuž došlo v důsledku rozhodnutí, že opatřením byla poskytnuta hospodářská výhoda ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.
2. Druhý žalobní důvod se týká výše uvedeného opatření spočívajícího v nevymáhání dluhů a vychází z toho, že žalovaná v rozporu s čl. 296 odst. 2 SFEU dostatečně neodůvodnila klasifikaci tohoto opatření coby státní podpory.

3. Třetí žalobní důvod se týká údajného poskytnutí podpory prostřednictvím průběžných dodávek elektřiny žalobkyni a další akumulace dluhu vůči třetímu subjektu v návaznosti na neúspěšnou privatizaci žalobkyně a vychází ze zjevně nesprávného posouzení, k němuž došlo v důsledku rozhodnutí, že uvedeným opatřením byla poskytnuta hospodářská výhoda ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.
4. Čtvrtý žalobní důvod se týká výše uvedeného opatření spočívajícího v průběžných dodávkách elektřiny a další akumulaci dluhu vůči třetímu subjektu a vychází z porušení čl. 296 odst. 2 SFEU.
5. Pátý žalobní důvod se týká částečného zrušení dluhu, se kterým počítal plán reorganizace schválený věřiteli žalobkyně, a vychází ze zjevně nesprávného posouzení, ke kterému došlo v důsledku rozhodnutí, že zrušení dluhu představovalo převod státních prostředků, a to v rozsahu, v němž do něj byl zapojen třetí soukromý podnik.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že výše uvedené zrušení dluhu v žádném případě nebylo možno přičíst státu, pokud jde o veřejné společnosti.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že výše uvedené zrušení dluhu odpovídalo kritériu soukromého věřitele, jelikož nejvýznamnější soukromí věřitelé hlasovali pro plán reorganizace (*pari passu*), plán reorganizace byl ekonomicky příznivější pro veřejné věřitele než likvidace a podle revidovaného plánu reorganizace byla společnost ve skutečnosti prodána v rámci balíku aktiv, což byl scénář, který Komise považovala ve svém rozhodnutí za nejlepší volbu.
8. Osmý žalobní důvod se týká částečného zrušení dluhu a vychází z toho, že žalovaná porušila čl. 296 odst. 2 SFEU.
9. Devátý žalobní důvod se týká částečného zrušení dluhu a vychází z toho, že Komise porušila čl. 107 odst. 1 a čl. 108 odst. 2 SFEU, jakož i nařízení o prováděcích pravidlech^(?), pokud nařídila, aby byla zpětně získána celá částka odpovídající zrušení dluhu, ačkoliv dokonce i podle samotných (nesprávných) výpočtů žalované týkajících se nejlepšího hypotetického scénáře bylo jasné, že veřejní věřitelé nemohli získat o moc více, než ve skutečnosti získali podle revidovaného plánu reorganizace.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2019, L 181, s. 13.

⁽²⁾ Znění tohoto dokumentu citované v žalobě odpovídá nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. 1999, L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

Žaloba podaná dne 5. září 2019 – EM v. Parlament

(Věc T-599/19)

(2019/C 383/72)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: EM (zástupkyně: M. Casado García-Hirschfeld, advokátka)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

— zrušil napadené rozhodnutí ze dne 31. října 2018, které bylo potvrzeno rozhodnutím o zamítnutí stížnosti žalobce ze dne 24. května 2019;

- uložil náhradu majetkové újmy, která dosahuje částky 165 000 eur, a náhradu morální újmy vyčíslené na 50 000 eur;
- uložil žalovanému náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článků 1 a 31 Listiny základních práv, z porušení článku 12 a čl. 12a odst. 3 služebního řádu úředníků Evropské unie, z porušení povinnosti poskytnout pomoc a ze zneužití pravomoci.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti řádné správy, z porušení povinnosti jednat s náležitou péčí a z existence zjevně nesprávného posouzení.

Žaloba podaná dne 9. září 2019 – Helsingin Bussiliikenne v. Komise

(Věc T-603/19)

(2019/C 383/73)

Jednací jazyk: finština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Helsingin Bussiliikenne Oy (Helsinky, Finsko) (zástupci: O. Hyvönen a N. Rosenlund, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- v plném rozsahu či částečně zrušil rozhodnutí Komise ze dne 28. června 2019 týkající se údajné státní podpory SA.33846 (2015/C) (ex 2011/CP),
- uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení vynaložených navrhovatelkou, navýšených o zákonné úroky.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila čl. 108 odst. 2 SFEU, jakož i čl. 6 odst. 1 nařízení 2015/1589 a že se v průběhu přezkumného řízení dopustila podstatné vady řízení a porušila práva žalobkyně.
 - Žalobkyni měla být před přijetím napadeného rozhodnutí poskytnuta možnost být vyslechnuta a měla být během formálního vyšetřovacího řízení vyzvána k předložení vyjádření, jelikož ji napadené rozhodnutí označuje za příjemce podpory a bezprostředně se ji dotýká.

2. Druhý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení Komise.
 - Komise věc dostatečně neprošetřila, takže své rozhodnutí vydala na základě neúplných a chybných informací.
 - Nesprávná posouzení Komise se týkají přinejmenším toho, zda ukončení činnosti odpovídalo tržním podmínkám, svému cíli a hospodářské logice.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že odůvodnění napadeného rozhodnutí nespĺňuje požadavky článku 296 SFEU a ho se týkající judikatury.
 - Tento bod návrhových žádání se týká zejména odůvodnění slučitelnosti ceny, za niž byly aktivity HelB prodány, s tržními podmínkami.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že sporné rozhodnutí je v rozporu s obecnými zásadami unijního práva, zejména zásadou legitimního očekávání a zásadou proporcionality.
 - Žalobkyně mohla legitimně věřit, že se přezkum Komise týkal pouze opatření a osob uvedených v rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení a dále že, pokud by byl přezkum rozšířen na prodej aktivit nebo na její osobu, Komise by odpovídajícím způsobem změnila rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení a vyslechla ji.
 - Povinnost vrácení musí být každopádně považována za odporující zásadě proporcionality v rozsahu, co se týče původního příjemce, v němž přesahuje cenu, která byla skutečně zaplácena za převzetí činnosti, a, co se týče žalobkyně, v němž přesahuje rozdíl mezi údajně podhodnocenou prodejní cenou a spravedlivou hodnotou.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí spočívá na zjevně nesprávném použití čl. 107 odst. 1 SFEU.
 - Opatření uvedená v rozhodnutí Komise neobnášela zakázanou státní podporu.
 - Žádné z opatření považovaných Komisí za zakázanou státní podporu nebylo určeno žalobkyni.

Žaloba podaná dne 9. září 2019 – EP v. Komise

(Věc T-605/19)

(2019/C 383/74)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: EP (zástupce: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí, kterým bylo odmítnuto povýšení žalobce do platové třídy AD 9 v povyšovacím řízení 2018;

— uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z nedostatečného odůvodnění poskytnutého v zamítavé odpovědi na stížnost, zejména vzhledem ke skutečnosti, že smíšený výbor pro povyšování doporučil povýšení žalobce.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z nedodržení článku 45 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) orgánem oprávněným ke jmenování, neboť tento orgán neprovedl skutečné srovnávání zásluh všech úředníků připadajících v úvahu pro povýšení.
3. Třetí žalobní důvod, vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, jímž je napadené rozhodnutí v každém případě stíženo, a to na základě dostupného odůvodnění tohoto rozhodnutí.
4. Čtvrtý žalobní důvod, vycházející z porušení článku 24b služebního řádu a čl. 1 šestého pododstavce přílohy II služebního řádu spočívajícího v tom, že žalobce byl penalizován za zastávání funkcí v rámci zastupování zaměstnanců.

Žaloba podaná dne 20. září 2019 – Shindler a další v. Komise

(Věc T-627/19)

(2019/C 383/75)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Harry Shindler (Porto d'Ascoli, Itálie) a pět dalších žalobců (zástupce: J. Fouchet, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

- zrušil explicitní rozhodnutí Evropské komise ze dne 13. září 2019, kterým se neuznává, že by došlo k nečinnosti;
- rozhodl, že Evropská komise v rozporu s právem nepřijala:
 - rozhodnutí o zachování občanství Evropské unie pro britské žalobce, kteří vedou soukromý a rodinný život v jiných státech Evropské unie a kteří neměli právo hlasovat pro rozhodnutí o vystoupení státu jejich původu z Evropské unie z jediného důvodu, že využili své svobody pohybu (15 year-rule), a to bez ohledu na to, zda bude či nebude uzavřena dohoda o vystoupení Spojeného království z Evropské unie, ani
 - závazné rozhodnutí uplatňované jednotně ve všech 27 ostatních členských státech Unie, ve kterých žijí Britové, a obsahující různá opatření související se vstupem, pobytem, sociálními právy a profesní činností pro případ, že nebude uzavřena dohoda o vystoupení Spojeného království z Evropské unie;

a v důsledku toho:

- vzal tuto nečinnost na vědomí a
- uložil Evropské komisi, aby každému ze žalobců zaplatila částku 1 500 eur z titulu nákladů na procesní obranu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení práv, která žalobcům plynou z jejich občanství Evropské unie, a to jak v případě, že bude uzavřena dohoda o vystoupení, tak v případě, že nebude. V rámci tohoto důvodu žalobci konkrétně namítají:
 - skutečnost, že evropské Smlouvy neuznávají ztrátu občanství Evropské unie v případě vystoupení některého členského státu z Unie, a tedy porušení zásady právní jistoty;
 - porušení zásady proporcionality;
 - porušení práva na soukromý a rodinný život.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z protiprávní nečinnosti Komise, která nepřijala závazná opatření, nýbrž jen pouhá doporučení.
3. Třetí žalobní důvod, vycházející z rozporu britského pravidla „15-year rule“ se zásadou kontradiktornosti, svobodou pohybu a zásadou rovnosti před právem hlasovat. Žalobci se v této souvislosti domnívají, že toto pravidlo patnácti let představuje vnitrostátní právní úpravu, která znevýhodňuje některé státní příslušníky jednoho členského státu jen proto, že využili své svobody pohybu a pobytu v jiném členském státě, a že tento stav představuje omezení svobod uznaných článkem 21 odst. 1 SFEU.

Žaloba podaná dne 20. září 2019 – Teva v. Komise a EMA

(Věc T-628/19)

(2019/C 383/76)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Teva BV (Haarlem, Nizozemsko) (zástupci: T. de la Mare, QC, R. Mehta, Barrister, a G. Morgan, Solicitor)

Žalované: Evropská komise a Evropská agentura pro léčivé přípravky

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Komise C (2019)5393 final ze dne 11. července 2019 o zamítnutí registrace podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 (¹) pro „Cabazitaxel Teva – cabazitaxel“ (dále jen „rozhodnutí“) v rozsahu, v němž se vztahuje na žalobkyni, a

— uložil žalovaným náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Komise nesprávně uplatnila pojem „souhrnná registrace“ ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83 ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. 2001, L 311, s. 67; Zvl. vyd. 13/27, s. 69), a zejména pak pojem „derivát“ uvedený v čl. 10 odst. 2 písm. b) této směrnice.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Komise a EMA porušily zásadu spravedlivého procesu a právo žalobkyně na řádnou správu, a to zejména tím, že přenesly důkazní břemeno na žadatele o registraci generika v rozporu s požadavky právní úpravy EU v této oblasti.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Komise tímto postupem porušila i zásadu rovného zacházení, neboť se žalobkyní zacházela odlišně než s držitelem rozhodnutí o registraci pro Jevtana®/docetaxel.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky (Úř. věst. 2004, L 136, s. 1; Zvl. vyd. 13/34, s. 229).

Žaloba podaná dne 20. září 2019 – AH v. Eurofound

(Věc T-630/19)

(2019/C 383/77)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: AH (zástupkyně: N. de Montigny, advokátka)

Žalovaná: Evropská nadace pro zlepšování životních a pracovních podmínek

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 9. listopadu 2018, který bylo uzavřeno administrativní šetření AI-2018/01 zahájené v návaznosti na stížnost žalobce vůči jeho nadřízeným;
- uložil žalované povinnost zaplatit žalobci náhradu vzniklé nemajetkové újmy ve výši 30 000 eur;

— uložil protistraně náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce osm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z porušení zásady dobré správy, neboť administrativa při vyřizování stížnosti žalobce zastrážovala, obviňovala a jednala nevhodně jak po formální, tak věcné stránce.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení tabulek upravujících pravomoc orgánu oprávněného k uzavírání pracovních smluv. Žalobce konkrétně tvrdí, že jeho stížnost vyřizovala advokátní kancelář a nevyřídil ji tedy oprávněný orgán. Podle žalobce tento přenos pravomocí na externí právní poradce vedl k tomu, že nemohl uplatnit právo podat stížnost, která by byla vyřízena v rámci přijímání a napadání administrativních rozhodnutí, což je podle něj v rozporu se zásadou právní jistoty a zásadou transparentnosti.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že nebylo rozhodnuto o jeho žádosti o pomoc. Žalobce v tomto ohledu tvrdí, že napadeným rozhodnutím byla stížnost na obtěžování pouze zamítnuta a šetření ukončeno.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí nebylo odůvodněno.
5. Pátý žalobní důvod vychází ze střetu zájmů, absence nezávislosti, neutrality a objektivnosti vyšetřovatelů orgánu při vedení administrativního šetření i při vyřizování žádosti a stížnosti žalobce.
6. Šestý žalobní důvod vychází z porušení článků 24 a 12a služebního řádu úředníků Evropské unie, jelikož žalovaná se k žalobci chovala nepřátelsky při přijetí jeho stížnosti, což je neslučitelné s povinností administrativy postupovat s řádnou péčí a poskytnout pomoc.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z porušení práva na to být účinným způsobem vyslechnut, jelikož žalovaná žalobci neumožnila být užitečně vyslechnut s výjimkou obtěžování, jehož se údajně stal obětí.
8. Osmý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení, kterého se dopustila žalovaná při analýze stížnosti žalobce.

Žaloba podaná dne 21. září 2019 – BNetzA v. ACER

(Věc T-631/19)

(2019/C 383/78)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (BNetzA) (zástupci: H. Haller, T. Heitling, L. Reiser, N. Gremminger a V. Vacha, advokáti)

Žalovaná: Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil níže uvedená ustanovení rozhodnutí žalované č. 2/2019 ze dne 21. února 2019 a v této souvislosti vydané rozhodnutí odvolacího senátu žalované č. A-003-2019 ze dne 11. července 2019:

- i) čl. 5 odst. 5 až 9 přílohy I;

- ii) čl. 10 odst. 4 druhá část věty a odst. 5 přílohy I;
 - iii) čl. 16 odst. 2 druhá věta a odst. 3 písm. d) bod vii) přílohy I;
 - iv) čl. 5 odst. 5 až 9 přílohy II;
 - v) čl. 17 odst. 3 písm. d) bod vii) přílohy II;
 - vi) všechna ustanovení příloh I a II, která výslovně odkazují na ustanovení uvedená v bodech i) až v) výše;
- podpůrně zrušil rozhodnutí žalované čl. 2/2019 ze dne 21. února 2019 v celém rozsudku a v této souvislosti vydané rozhodnutí odvolacího senátu žalované č. A-003-2019 ze dne 11. července 2019;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z formální protiprávnosti napadeného rozhodnutí

Rozhodnutí agentury ACER je z formálního hlediska protiprávní, neboť agentura ACER vydáním napadeného rozhodnutí překročila meze své pravomoci.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/943 ⁽¹⁾

— Agentura ACER není oprávněna stanovit mechanismus umožňující vylučovat interní prvky sítě z výpočtu kapacity v rámci předběžného výběru.

— Agentura ACER svým rozhodnutím i) určila kritické prvky sítě, ii) stanovila nestejně uplatnění hodnoty PTDF na interní prvky sítě a na prvky sítě mezi zónami a iii) zavedla kritérium účinnosti pro interní prvky sítě. To je v rozporu s čl. 16 odst. 4 a 8 nařízení (EU) 2019/943.

— Agentura ACER v napadeném rozhodnutí stanovila, že konfigurace nabídkových zón má být prověřována dle určité metody a v rámci určitých lhůt. To je v rozporu s nařízením (EU) 2019/943.

— Provozovatelé přenosových soustav jsou *de facto* nuceni zajistit na svých interních prvcích sítě 100 % minimální obchodní kapacity a více pro přeshraniční obchod. To je v rozporu s nařízením (EU) 2019/943.

— Agentura ACER hodlá interní vedení s hodnotou PTDF menší než 10 % dlouhodobě vyloučit z výpočtu kapacity. To je v rozporu s nařízením (EU) 2019/943.

— Zavedením kritéria účinnosti je obcházeno přechodné ustanovení čl. 15 odst. 2 nařízení (EU) 2019/943.

— Rozhodnutí ACER je v rozporu s čl. 14 odst. 5 nařízení (EU) 2019/943, neboť nezohledňuje nové investice do síťové infrastruktury.

— Agentura ACER požaduje dalekosáhlé zavádění nápravných opatření. To je v rozporu s ustanoveními nařízení (EU) 2019/943.

- Agentura ACER obchází ustanovení nařízení (EU) 2019/943 o nové konfiguraci nabídkových zón.
 - Agentura ACER si přisvojuje pravomoc k reorganizaci nabídkových zón, čímž porušuje čl. 14 odst. 3, 6 až 8 a čl. 15 odst. 5 a 7 nařízení (EU) 2019/943.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení nařízení Komise (EU) 2015/1222 ^(?)
- Kritérium účinnosti zavedené agenturou ACER nutí členské státy *de facto* k rekonfiguraci jejich nabídkových zón. To je v rozporu s ustanoveními nařízením (EU) 2015/1222.
 - Agentura ACER požaduje dalekosáhlé zavádění nápravných opatření. To je v rozporu s ustanoveními nařízení (EU) 2015/1222.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality
- Rozhodnutí ACER je nepřiměřené, neboť není vhodné k dosažení cílů nařízení (EU) 2015/1222.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení zásady zákazu diskriminace
- Určení kritických prvků sítě a předčasné zavedení nápravných opatření k vyřešení kruhových toků vede k nepřímé diskriminaci na základě státní příslušnosti.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/943 ze dne 5. června 2019 o vnitřním trhu s elektřinou (Úř. věst. 2019, L 158, s. 54).

⁽²⁾ Nařízení Komise (EU) 2015/1222 ze dne 24. července 2015, kterým se stanoví rámcový pokyn pro přidělování kapacity a řízení přetížení (Úř. věst. 2015, L 197, s. 24).

Žaloba podaná dne 24. září 2019 – Essential Export v. EUIPO - Shenzhen Liouyi International Trading (TOTU)

(Věc T-633/19)

(2019/C 383/79)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Essential Export SA (San José, Kostarika) (zástupkyně: A. Tarí Lázaro, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Shenzhen Liouyi International Trading Co. Ltd (Šen-čen, Čína)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie TOTU v červené a černé barvě – Přihláška č. 16 736 712

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. července 2019, ve věci R 362/2019-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;

— uložil náhradu nákladů řízení, které žalobkyně vynaložila.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 25. září 2019 – *Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro a další v. Komise*

(Věc T-635/19)

(2019/C 383/80)

Jednací jazyk: itaština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro (Pesaro, Itálie), Montani Antaldi Srl (Pesaro), Fondazione Cassa di Risparmio di Fano (Fano, Itálie), Fondazione Cassa di Risparmio di Jesi (Jesi, Itálie), Fondazione Cassa di Risparmio della Provincia di Macerata (Macerata, Itálie) (zástupci: A. Sandulli a B. Cimino, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil a shledal mimosmluvní odpovědnost Evropské komise z důvodu, že prostřednictvím protiprávních pokynů udělených italským vnitrostátním orgánům zabránila rekapitalizaci Banca delle Marche ze strany Marche ad opera del Fondo Interbancario italiano per Tutela dei Depositati (italský mezibankovní fond na ochranu vkladů);
- uložil Evropské komisi povinnost nahradit škodu vzniklou žalobkyním, ve výši stanovené na základě kritérií uvedených v žalobě, nebo ve výši, která bude uznána za spravedlivou;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z přípustnosti návrhu na náhradu škody

- V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že vzniklá škoda je přičitatelná unijnímu orgánu, i když opatření k řešení krize Banca delle Marche byla formálně přijata vnitrostátním orgánem. Banca d'Italia totiž vůbec nevyužila diskreční pravomoc, nýbrž jednala na základě přesných pokynů vydaných Evropskou komisí. Kromě toho s ohledem na způsob výkonu této pravomoci ze strany Komise nemohly žalobkyně podat k Tribunálu řádnou žalobu na neplatnost, a žaloba na náhradu škody byla tudíž jediným možným procesním prostředkem.

2. Druhý žalobní důvod vycházející ze závažného nebo zjevného porušení unijního práva

— V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že Evropská komise zabránila rekapitalizaci Banca delle Marche ze strany FITD z důvodu, že by takovýto zásah představoval státní podporu. Fondo interbancario je však subjektem soukromého práva, který využívá soukromé prostředky a nepodléhá dohledu žádného orgánu veřejné moci, jak ostatně Tribunál v nedávné době judikoval ve věci *Tercas v. Komise* (spojené věci T-98/16, T-196/16 a T-198/16). Jednalo se tedy o zcela legální záchranu v souladu s tržními pravidly. Porušení se jeví jako závažné a zjevné s ohledem na jasný právní rámec v dané oblasti, ustálenou judikaturu unijních soudů a neexistenci diskreční pravomoci Evropské komise.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z existence škody

— V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že jednání vytýkané Evropské komisi bylo skutečnou a jedinou příčinou jim vzniklé škody. Z procesních písemností totiž jasně vyplývá, (i) že se italské orgány snažily o jakékoli alternativní řešení situace Banca delle Marche, ale Evropská komise takovéto řešení znemožnila; (ii) že tato alternativní řešení by výrazně omezila škodlivé účinky na akcionáře a držitele dluhopisů.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z vyčíslení škody

— V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že škoda byla vyčíslena na základě zůstatkové hodnoty, kterou by si podřízené dluhopisy a akcie Banca delle Marche ve vlastnictví žalobkyni zachovaly, kdyby se namísto zvoleného řešení uskutečnila rekapitalizace ze strany FITD.

Žaloba podaná dne 25. září 2019 – Sánchez Romero Carvajal Jabugo v. EUIPO – Embutidos Monells (5Ms MMMM)

(Věc T-639/19)

(2019/C 383/81)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sánchez Romero Carvajal Jabugo, SAU (El Puerto de Santa María, Španělsko) (zástupce: J. M. Iglesias Monravá, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Embutidos Monells, SA (San Miguel de Balenya, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie 5Ms MMMM – Přihláška č. 16 338 998

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 24. července 2019 ve věci R 1728/2018-4

Návrhové žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- v důsledku toho zamítl přihlášku obrazové ochranné známky Evropské unie č. 1 633 8998 5Ms MMMM pro třídu 29;
- uložil každému, kdo vyjádří nesouhlas s touto žalobou, náhradu nákladu řízení.

Dovolávané žalobní důvody

Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 24. září 2019 – FD v. Společný podnik Fusion for Energy

(Věc T-641/19)

(2019/C 383/82)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: FD (zástupkyně: M. Casado García-Hirschfeld, advokátka)

Žalovaný: Společný evropský podnik pro ITER a rozvoj energie z jaderné syntézy

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil, že je tato žaloba přípustná a opodstatněná,
- a v důsledku toho
- zrušil rozhodnutí ze dne 3. prosince 2018, které bylo potvrzeno zamítavým rozhodnutím ze dne 14. června 2019;
 - rozhodl o náhradě majetkové újmy ve výši 75 500 eur a nemajetkové újmy odhadované na 30 000 eur;
 - uložil žalovanému náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z nesprávného posouzení, zneužití pravomoci a obtěžování žalobce. Žalobce napadá zejména odůvodnění rozhodnutí o neobnovení jeho smlouvy na základě zrušení jeho pracovního místa v důsledku reorganizace v rámci oddělení. Toto odůvodnění je podle jeho názoru nesprávné, jelikož plán reorganizace nepočítal se zrušením pracovního místa odpovídajícího vlastnostem místa, na kterém pracoval žalobce. Nadto se žalobce domnívá, že byl psychicky obtěžován a že důsledky tohoto obtěžování umožnily podložit rozhodnutí o neobnovení.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady řádné správy, povinnosti postupovat s náležitou péčí a článku 8 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie. Žalobce v tomto ohledu zejména tvrdí, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nezohlednil jeho způsobilost, výkonnost, chování ve službě, rodinné okolnosti a léta jeho služby.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace. Žalobce namítá, že rozhodnutí o neobnovení jeho smlouvy je založeno na rozpočtových a organizačních důvodech. Smlouvy jiných zaměstnanců, jejichž faktická a právní situace se podstatně neodlišovala od situace žalobce, přitom mohly být neohledně na tyto okolnosti obnoveny.

Žaloba podaná dne 25. září 2019 – JCDecaux Street Furniture Belgium v. Komise

(Věc T-642/19)

(2019/C 383/83)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: JCDecaux Street Furniture Belgium (Brusel, Belgie) (zástupci: A. Winckler a G. Babin, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil článek 1 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž v něm byla konstatována existence neslučitelné státní podpory poskytnuté ve prospěch JCDecaux při provádění smlouvy z roku 1984, a články 2 až 4 tohoto rozhodnutí v rozsahu, v němž je v nich nařízeno, aby belgický stát získal tuto podporu od JCDecaux zpět;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně uplatňuje na podporu žaloby proti rozhodnutí Komise C(2019) 4466 final ze dne 24. června 2019 o státní podpoře SA.33078 (2015/C) (ex 2015/NN), kterou poskytla Belgie ve prospěch JC Decaux Belgium Publicité, čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení a z nesprávného právního posouzení, kterého se Komise dopustila tím, že měla za to, že využívání některých reklamních stojanů, na které se vztahovala smlouva ze dne 16. července 1984, po stanovené lhůtě ze strany žalobkyně představuje zvýhodnění.
 - Komise nesprávně dospěla k závěru o hospodářské výhodě navzdory mechanismu kompenzace, který uplatňovalo město Brusel na základě své povinnosti zachovat hospodářskou vyváženost smlouvy.
 - Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení a nesprávného právního posouzení, pokud měla za to, že žalobkyně v důsledku zvýhodnění ušetřila na nájmu a daních.
2. Druhý podpůrně uplatněný žalobní důvod vychází ze slučitelnosti hypotetické státní podpory s vnitřním trhem podle sdělení Komise o rámci SOHZ (¹) a rozhodnutí o službách obecného hospodářského zájmu z roku 2012 (²).

3. Třetí podpůrně uplatněný žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění, pokud jde o odhad částky, která má být získána zpět.
 - Komise dostatečně nereagovala na okolnosti namítané účastníky řízení, o výši podpory, která má být získána zpět, předem rozhodla v tiskové zprávě a porušila svá interní procesní pravidla.
 - Vyčíslení částky hypotetické podpory nebylo možné a představovalo překážku jejího získání zpět.
4. Čtvrtý podpůrně uplatněný žalobní důvod vychází z toho, že státní podpora konstatovaná v napadeném rozhodnutí je promlčená.

(¹) Sdělení Komise - Rámec Evropské unie pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby (2011) (Úř. věst. 2012, C 8, s. 15).

(²) Rozhodnutí Komise 2012/21/EU ze dne 20. prosince 2011 o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby udělené určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. 2012, L 7, s. 3).

Žaloba podaná dne 26. září 2019 – Dermavita v. EUIPO – Allergan Holdings France (JUVEDERM ULTRA)

(Věc T-643/19)

(2019/C 383/84)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Dermavita Co. Ltd (Bejrút, Libanon) (zástupce: D. Todorov, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Allergan Holdings France (Courbevoie, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Vlastník sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie JUVEDERM ULTRA – Ochranná známka Evropské unie č. 6 295 638

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. července 2019, ve spojených věcech R 1655/2018-4 a R 1723/2018-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- částečně zrušil napadené rozhodnutí o zamítnutí odvolání ve věci R 1723/2018-4 a rozhodnutí o nezrušení ochranné známky Evropské unie č. 6 295 638 pro zboží ve třídě 5, a
- uložil EUIPO a další účastníci řízení, že ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady, které vynaložila žalobkyně ve všech fázích řízení o návrhu na zrušení a odvolacího řízení, včetně nákladů řízení před EUIPO a Tribunálem.

Dovolávané žalobní důvody

- Nesprávný výklad relevantních právních předpisů v souvislosti s posouzením povahy výrobků, pro které se ochranná známka používá;

- Nesprávný výklad některých důkazů týkajících se používání ochranné známky třetími subjekty se souhlasem vlastníka ochranné známky;
- Nedostatek důkazů týkajících se souhlasu vlastníka ochranné známky ve smyslu čl. 18 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 26. září 2019 – Linde Material Handling v. EUIPO - Verti Aseguradora (VertiLight)

(Věc T-644/19)

(2019/C 383/85)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Linde Material Handling GmbH (Aschaffenburg, Německo) (zástupci: J. Plate a R. Kaase, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Verti Aseguradora, Compañía de seguros y reaseguros, SA (Madrid, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně před Tribunálem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie VertiLight – Přihláška č. 16 161 788

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. července 2019, ve věci R 1849/2018-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001;
 - Nesplnění povinnosti uvést odůvodnění podle čl. 94 odst. 1 první věty nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001;
 - Porušení práva být vyslechnut podle čl. čl. 94 odst. 1 druhé věty nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 26. září 2019 – eSky Group IP v. EUIPO - Gröpel (e)**(Věc T-646/19)**

(2019/C 383/86)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* eSky Group IP sp. z o.o. (Varšava, Polsko) (zástupce: P. Kurcman, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastník řízení před odvolacím senátem:* Gerhard Gröpel (Straubing, Německo)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Přihlašovatel sporné ochranné známky:* Žalobkyně*Sporná ochranná známka:* Obrazová ochranná známka Evropské unie e tyrkysové, bílé, tmavě modré a světle růžové barvě – Přihláška č. 16 731 333*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 24. července 2019, ve věci R 223/2019 4**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zrušil rozhodnutí odvolacího senátu ze dne 29. listopadu 2018 vydané v námitkovém řízení č. B 2 957 168;
- vrátil věc zpět EUIPO;
- uložil EUIPO náhradu nákladů vynaložených řízením před námitkovým oddělením, odvolacím senátem a Tribunálem.

Dovolávaný žalobní důvod

- porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 30. září 2019 – FF Group Romania v. EUIPO - KiK Textilien und Non-Food (_kix)**(Věc T-659/19)**

(2019/C 383/87)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* FF Group Romania SRL (Bukurešť, Rumunsko) (zástupce: A. Căvescu, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: KiK Textilien und Non Food GmbH (Bönen, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie _kix v černé, bílé a zelené barvě – Přihláška č. 12 517 901

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. července 2019, ve věci R 353/2019-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů tohoto řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- porušení článku 94 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- porušení článku 95 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- porušení pravidla 20 odst. 7 písm. c) nařízení č. 2868/95 [nyní čl. 71 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 2018/625];
- porušení pravidla 50 odst. 1 nařízení č. 2868/95;
- porušení zásad ochrany legitimního očekávání, právní jistoty, nestrannosti a rovnosti;
- porušení práva být vyslechnut a práva na spravedlivý proces;
- zneužití pravomocí.

Žaloba podaná dne 30. září 2019 – Allergan Holdings France v. EUIPO – Dermavita (JUVEDERM ULTRA)

(Věc T-664/19)

(2019/C 383/88)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Allergan Holdings France (Courbevoie, Francie) (zástupce: J. Day, Solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Dermavita Co. Ltd (Bejrút, Libanon)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie JUVEDERM ULTRA – Ochranná známka Evropské unie č. 6 295 638

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. července 2019, ve spojených věcech R 1655/2018-4 a R 1723/2018-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž jím byla zrušena ochranná známka Evropské unie č. 6295638 JUVEDERM ULTRA ve vztahu k předmětnému zboží;
- rozhodl, že EUIPO a společnost Dermavita Co. Ltd. ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 58 odst. 1 a čl. 64 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS